

Onsdag den 12. november 2014 (D)

1

17. møde

Onsdag den 12. november 2014 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til finansministeren af:

Jacob Jensen (V)

I forlængelse af spørgetiden den 5. november 2014, hvor ministeren forklarede, at det, at Socialdemokraterne ikke har kunnet indfri løftet om ekstra 12 mia. kr. til kommunerne, skyldes VK-regeringens førte politik, hvorfor fremgår det så af regeringsgrundlaget, at »udgangspunktet for regeringen er VK-regeringens økonomiske politik i bredeste forstand«?

(Spm. nr. S 245).

2) Til finansministeren af:

Jacob Jensen (V)

Hvad er årsagen til, at regeringen ikke har indfriet løftet, der blev givet i »Fair Løsning«, om ekstra 12 mia. kr. i økonomisk råderum til kommunerne?

(Spm. nr. S 246).

3) Til justitsministeren af:

Jakob Engel-Schmidt (V)

Mener ministeren, at det er rimeligt, at politiet ikke efterforsker indbrud til under 100.000 kr.?

(Spm. nr. S 258).

4) Til justitsministeren af:

Martin Henriksen (DF)

Mener ministeren, at der er brug for at gennemføre stramninger over for de flygtninge, hvoraf mange er bekvemmelighedsflygtninge, der opnår asyl ved at påstå, at de er individuelt forfulgte?

(Spm. nr. S 259).

5) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at det tager 433 dage i gennemsnit, fra en kriminel handling anmeldes, indtil gerningsmanden begynder afsoningen af sin straf?

(Spm. nr. S 266).

6) Til justitsministeren af:

Christian Langballe (DF)

Hvad er ministerens holdning til, at der i øjeblikket om måneden er over 300 dispensationsansøgninger med hensyn til statsborgerska-

ber, hvor der hovedsagelig anmodes om dispensation fra sprogkravene, og at næsten alle dispensationer bliver givet?

(Spm. nr. S 268).

7) Til justitsministeren af:

Christian Langballe (DF)

Kan ministeren give noget svar på, hvordan regeringen vil håndtere asylsituationen i lyset af dommen fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol?

(Spm. nr. S 269).

8) Til kulturministeren af:

Morten Marinus (DF)

Hvorfor valgte ministeren i Politiken at opfordre DR til at fremlægge alle dokumenter vedrørende Det Europæiske Melodi Grand Prix, når hun samtidig ikke ønsker at forholde sig til nedlæggelsen af DR UnderholdningsOrkestret og til stadighed forsvare DR's ret til at nedlægge det?

(Spm. nr. S 267. Medspørger: Alex Ahrendtsen (DF)).

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V)

Hvad er ministerens holdning til det vanvittige forhold, at en ung under 15 år, der endnu ikke er gået ud af 9. klasse, ikke må arbejde med ekspedition i en større forretning, men godt i en lille butik, således at det er forretningens størrelse, der er afgørende, men ikke hvor hårdt, hvor meget og hvor belastende arbejdet er for den unge?

(Spm. nr. S 255).

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V)

Mener ministeren ligesom spørgeren, at det er vanvittigt, at en arbejdsgiver skal udarbejde en udførlig arbejdspladsbrugsanvisning for, hvordan afkalkningsmiddel til en kaffemaskine bruges rigtigt, hvis det er en del af medarbejderens arbejdsopgaver at stå for kaffebrygningen, når der findes kaffemaskiner og afkalkningsmiddel i enhver danskers hjem?

(Spm. nr. S 256).

11) Til undervisningsministeren af:

Marie Krarup (DF)

Vil ministeren i anledning af Operation Dagsværk den 5. november 2014 oplyse, hvad ministeren vil gøre for at sikre, at undervisningstiden i gymnasiet bliver brugt på undervisning og ikke på politiske projekter?

(Spm. nr. S 242).

12) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF)

Hvordan vil ministeren sikre, at regionerne bruger alle hospicepladser, der er til rådighed, så de ikke står tomme på grund af sparehensyn?

(Spm. nr. S 262).

13) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF)

Hvordan vil ministeren sikre, at kræftpatienter får ernæringstilskud nok efter eller under en kræftbehandling, når de ikke kan tåle de fuldgyltige produkter og ikke har råd til dem, der tidligere har været tilskud til?

(Spm. nr. S 263).

14) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V)

Hvorfor mener regeringen ikke, at der er behov for en kræftplan IV, som foreslået af Venstre?

(Spm. nr. S 270).

15) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V)

Er ministeren enig i, at kræftpakkerne, som VK-regeringen indførte sammen med regionerne, i vid udstrækning har øget ligheden i sundhed for danskerne – ikke mindst for dem med kort eller ingen uddannelse?

(Spm. nr. S 271).

16) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Karin Nødgaard (DF)

Vil ministeren redegøre for, om det er i overensstemmelse med regeringens nyere lovgivningsinitiativer om rehabilitering og hjemmehjælp, at Københavns Kommunes sundheds- og omsorgsborgmester i medierne melder ud, at såfremt en borger ikke ønsker at deltage i et rehabiliteringsforløb, kan denne fratages sin hjemmehjælp?

(Spm. nr. S 260).

17) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Karin Nødgaard (DF)

Hvorledes vil ministeren sikre, at der fortsat ikke er nogen borgere, der fratages hjemmehjælp, fordi de ikke ønsker at gennemføre et rehabiliteringsforløb?

(Spm. nr. S 261).

18) Til skatteministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V)

Mener ministeren, at SKAT kan afvise at følge en afgørelse fra Motorankenævnet, fordi SKAT ikke mener at være forpligtet til at lægge Motorankenævnets retsopfattelse til grund, som beskrevet i Politiken den 20. oktober 2014?

(Spm. nr. S 220. Medspørger: Preben Bang Henriksen (V)).

19) Til skatteministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V)

Finder ministeren det retssikkerhedsmæssigt rimeligt, at SKAT afviser at give skatteyderne medhold, fordi det »vil være en hvepserede« på grund af arbejds- og sagsmængden?

(Spm. nr. S 221. Medspørger: Preben Bang Henriksen (V)).

20) Til skatteministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V)

Er det i overensstemmelse med ministerens opfattelse af god retssikkerhed, at man i SKAT kan påberåbe sig tavshedspligt om en ændring af ligningsvejledningen i en konkret sag, når man ved, at ændringen også har betydning for andre skatteydere?

(Spm. nr. S 253, skr. begr.).

21) Til skatteministeren af:

Jakob Engel-Schmidt (V)

I en undersøgelse fra Dansk Iværksætter Forening angiver 40 pct. af de adspurgte, at deres største daglige udfordring er spørgsmålet om skat og moms – mener ministeren, at det er acceptabelt, at en så stor andel af nystartede virksomheder oplever, at SKAT står i vejen for vækst og jobskabelse?

(Spm. nr. S 257).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden :

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Lovforslag nr. L 58 (Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og forskellige andre love. (Reform af beskæftigelsesindsatsen, et fælles og intensiveret kontaktførelse, uddannelsesløft, styrket rådighed og målretning af virksomhedsrettede tilbud m.v.)),

Lovforslag nr. L 59 (Forslag til lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.),

Lovforslag nr. L 60 (Forslag til lov om ændring af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v. (Ophævelse af 70-årsgrænse m.v.)) og

Lovforslag nr. L 61 (Forslag til lov om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og lov om Det Centrale Personregister. (Reform af international rekruttering m.v.)).

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Lovforslag nr. L 62 (Forslag til lov om ændring af dagtilbudsloven, lov om individuel boligstøtte, lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. (Anvendelse af indkomst ved indtægtsregulering af økonomisk fripladstilskud m.v.)).

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Lovforslag nr. L 63 (Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Nedsættelse af vederlagskravet i skatteordningen for udenlandske forskere og nøglemedarbejdere)) og

Lovforslag nr. L 64 (Forslag til lov om ændring af chokoladeafgiftsloven, lov om afgift af lønsum m.v., momsloven, lov om afgift af naturgas og bygas, spiritusafgiftsloven og forskellige andre love. (Forenkling af registrerede varemodtageres adgang til godtgørelse af afgift ved eksport, afgiftsfritagelse af varer henhørende under toldop-lagsprocedure, andre særlige toldordninger og afgiftsoplæg, lønsums-afgift for selvstændige momsgrupper, indførelse af mulighed for indirekte opgørelse af afgifter af bygas, afskaffelse af banderoler på spiritus m.v.)).

Uddannelses- og forskningsministeren (Sofie Carsten Nielsen):

Lovforslag nr. L 65 (Forslag til lov om ændring af lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. og lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne. (Understøttelse af de videregående uddannelsesinstitutioners muligheder for mere og bedre videregående voksen- og efteruddannelse m.v.)) og

Lovforslag nr. L 66 (Forslag til lov om ændring af universitetsloven og forskellige andre love. (Gennemsigthed i valg af uddannelse, forsikring af gæsteforskere og krav til oversættelse af eksamensbeviser m.v.)).

Erhvervs- og vækstministeren (Henrik Sass Larsen):

Lovforslag nr. L 67 (Forslag til lov om ændring af lov om en rejsegarantifond. (Dækning af tab ved køb af flyrejser i tilfælde af rejseudbyderens konkurs m.v.)).

Transportministeren (Magnus Heunicke):

Lovforslag nr. L 68 (Forslag til lov om ændring af lov om en Cityring og lov om Metroselskabet I/S og Udviklingsselskabet By & Havn I/S. (Afgrening fra Cityringen til Sydhavnen, mulighed for udvidelse af afgreningen til Nordhavnen, reduktion af statens ejerandel af Udviklingsselskabet By & Havn I/S, projektering af en Nordhavnstunnel m.v.)).

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Beslutningsforslag nr. B 24 (Forslag til folketingsbeslutning om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det eneste punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 13:02

Formanden :

Det første spørgsmål er til finansministeren af hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:02

Spm. nr. S 245

1) Til finansministeren af:

Jacob Jensen (V):

I forlængelse af spørgetiden den 5. november 2014, hvor ministeren forklarede, at det, at Socialdemokraterne ikke har kunnet indfri løftet om ekstra 12 mia. kr. til kommunerne, skyldes VK-regeringens førte politik, hvorfor fremgår det så af regeringsgrundlaget, at »udgangspunktet for regeringen er VK-regeringens økonomiske politik i bredeste forstand«?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:02

Jacob Jensen (V):

Spørgsmålet lyder: I forlængelse af spørgetiden den 5. november 2014, hvor ministeren forklarede, at det, at Socialdemokraterne ikke har kunnet indfri løftet om ekstra 12 mia. kr. til kommunerne, skyldes VK-regeringens førte politik, hvorfor fremgår det så af rege-

lingsgrundlaget, at »udgangspunktet for regeringen er VK-regeringens økonomiske politik i bredeste forstand«?

Kl. 13:02

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 13:02

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Mange tak. Det er jo altid en fornøjelse, når andre hjælper en med at udlægge det, man har sagt, sådan at man selv slipper for det. Men man kan så ikke altid være helt sikker på, at udlægningen er helt præcis, særlig ikke, når det er ens politiske modstandere, der påtager sig opgaven.

Det, jeg gjorde gældende, da vi havde en tilsvarende debat her for en uges tid siden, var, at der er flere årsager til, at politikken er blevet ført, som den er blevet ført de seneste 3 år.

En årsag er meget klart, at den økonomiske situation efter regeringsskiftet var langt mere alvorlig, end man gav udtryk for fra den regering, vi afløste. Det tror jeg ikke at der kan være ret meget tvivl om. Jeg skal gerne komme nærmere ind på, præcis hvordan det forholdt sig.

En anden årsag er, at vi jo både i valgkampen og i regeringsgrundlaget og i den økonomiske politik, vi har ført, hele vejen igennem har lagt et forsigtighedsprincip til grund, gjort meget klart gældende, i modsætning til al den her snak om løfter, at intet kunne gennemføres uden finansiering, og at et meget vigtigt bidrag til finansieringen kunne have været en trepartsaftale, som man så ikke var parat til at indgå fra de parter, der sad ved bordet, og ergo kan man naturligvis heller ikke bruge pengene. Det er sådan, man fører en ansvarlig økonomisk politik.

Men hvis vi hæfter os ved det her med, dels videreførelsen af VK-regeringens økonomiske politik, dels det her med de forhold, der viste sig at være noget anderledes, end man havde givet udtryk for, særlig af den daværende statsminister, tror jeg, at alle ved, at man fra VK-regeringens side gik til valg på et udsagn om, at nu var der to streger under facit, og at Danmark var ude af den økonomiske krise. Begge dele viste sig at være fuldstændig forkert.

Vi foretog straks efter regeringsskiftet et kasseeftersyn, som afslørede, at der ikke var to streger under facit, når det gjaldt den økonomiske politik i Danmark, og vi har jo også kunnet konstatere, at det her med, at vi var ude af krisen, var en fuldstændig forkert vurdering – desværre. Derfor har vi måttet tage fat igen med en lang række svære løsninger, og de har jo stillet sig oven på eller lagt sig i forlængelse af det, der blev gjort fra VK-regeringens side, og det er det, der ligger i det udtryk, der refereres. Så enkelt er det.

Kl. 13:04

Formanden :

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:04

Jacob Jensen (V):

Tak for det svar. Jeg er glad for, at ministeren er kommet i dag – og det skal han jo selvfølgelig – selv om jeg ved, at han har travlt i øjeblikket med at gå bodsgang og dele lidt suppe ud til de forskellige områder; efter at man har strammet op i foråret og lavet en stram økonomisk politik over for kommunerne, kommer man nu her i efteråret og deler milde gaver ud, og alligevel tager ministeren sig tid til at komme herover i dag. Det synes jeg er rigtig fint.

Men jeg må forstå svaret sådan, at det ikke var den førte politik fra VK-regeringens side, der var problemet, men at det mere var den vurdering, som finansministeren, dengang han var i opposition, foretog på Socialdemokratiets vegne, der var forkert – altså, at det var vurderingen, der var forkert, og ikke den førte politik, der var for-

kert. Det er sådan, jeg må forstå det. For jeg går ud fra, at vi kan være enige om, at på det tidspunkt, hvor regeringsmagten skiftede, tilbage i 2011, var der jo en situation, hvor vi havde nettoformue, gælden var væk, vi havde det, man kalder en AAA-rating, altså at de internationale bureauer dengang, hvilket de stadig gør, vurderede, at dansk økonomi var i top blandt de absolut få lande i verden, hvor det var gældende og er gældende, og hvor vi var i en situation, hvor også det danske erhvervsklima og investeringsklima af de forskellige internationale institutter – World Economic Forum, og hvad de hedder alle sammen – blev vurderet som værende blandt de absolut bedste i verden. Det var den situation, der var på den økonomiske banehalvdel og på den politiske banehalvdel, og det var det, der ligesom blev overtaget af den nuværende regering, og hvor man så siger, at man kiggede efter i kassen, og vurderingen var helt forkert.

Så jeg skal forstå det sådan, at grunden til, at man ikke har kunnet leve op til det løfte, som man jo klokkeklart gav i sit oplæg, der hed »Fair løsning«, altså at man ville øge kommunernes servicemuligheder med 12 mia. kr., ikke er, at VK-regeringens politik var forkert – for den har man jo valgt at videreføre, må vi forstå af regeringsgrundlaget – men at det var den vurdering, man foretog af den situation, der var på daværende tidspunkt. Var det sådan, jeg skulle forstå svaret?

Kl. 13:06

Formanden :
Finansministeren.

Kl. 13:06

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nej, det var ikke sådan, det skulle forstås, desværre, faktisk overhovedet ikke på nogen måde. Der var rigtig meget galt med den måde, der blev ført økonomisk politik på under VK-regeringen – og ikke bare den fuldkommen fejlagtige vurdering, man havde af situationen, og som man forsøgte at vinde valget på. Vi overtog en økonomi, som var i den situation, at det så meget pænt ud på overfladen, men jo var skidt, når man fik kigget nærmere efter. Jeg tror, jeg fik betegnet det som et håndværkertilbud, og det tror jeg egentlig var meget rammende.

Jeg tror også, at mange eksperter har haft den samme vurdering af VK-regeringens økonomiske politik. Produktiviteten haltede efter andre landes, konkurrenceevnen var forværret med 25 pct. over en længere årrække. Vi havde til gode at få fuldstændig styr på det her med de offentlige finanser. Der var meget at gøre. Det er der stadig væk, men det er da heldigvis gået i den rigtige retning.

Med hensyn til det med AAA-rating var det jo formanden for Folketinget, der i sin tid ordnede den sag, og så havde man så fornøjelsen af det, mens man regerede landet igennem 00'erne. Men jeg tror, man fra den borgerlige bloks side skal passe meget på med selv at tage kreditten for den fortjeneste.

Kl. 13:07

Formanden :
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:07

Jacob Jensen (V):

Jeg ønsker sådan set slet ikke at tage fortjenesten. Jeg ønsker sådan set blot at konstatere, hvad for en situation der var udgangspunktet for den nuværende regerings magtovertagelse. Det er bare det, jeg forsøger at spørge om.

Fra regeringens side har man ikke – og det hører jeg heller ikke ministeren benægte her – kunnet leve op til det klokkeklare ønske og løfte, det er jo formodentlig begge dele, om at give 12 mia. kr. mere til kommunerne og dermed øge velfærden. Vi husker jo alle sammen slogans om velfærd eller skattelettelser.

Nu siger man så, at det kan man ikke leve op til på grund af den politik, der var blevet ført. Det var altså ikke politikken i sig selv – for man må jo forstå det sådan, at det er den, man viderefører – men vurderingen, der var forkert. Det vil jeg godt lige bede om at ministeren bekræfter.

Kl. 13:08

Formanden :
Finansministeren.

Kl. 13:08

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det var jo den økonomiske politik under 10 års borgerlig ledelse, der havde ført landet ind i en situation, hvor man havde meget store problemer med nogle ret fundamentale ting i vores økonomi, altså vores konkurrenceevne, vores produktivitet, vores evne til at skabe private arbejdspladser og også i et vist omfang vores offentlige finanser. Man kan da ikke komme uden om, at det var sådan.

Altså, hvis man følger den fagøkonomiske debat i Danmark, kan man se, at der ikke er nogen særlig udstrakt beundring for den måde, man forvaltede den økonomiske politik på i den periode – heller ikke i forhold til at styre finanspolitikken. Man lod jo økonomien overophede massivt, hvilket vi andre så har måttet rydde op i bagefter.

Hvis der var nogen, der overtog noget, der i virkeligheden var sundt, og så formøblede det, så må det være VK-regeringen, i forhold til hvad Lykketoft og Nyrup havde præsteret i forvejen.

Kl. 13:09

Formanden :
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:09

Jacob Jensen (V):

Ministeren taler om, at økonomien var overophedet, og at man lod den løbe løbsk. Så skal jeg bare helt stilfærdigt her til sidst spørge: Hvad var det for nogle forslag til at få strammet op på økonomien, som den daværende opposition med Socialdemokraterne i spidsen på det tidspunkt kom med? Altså, var der nogle forslag, hvor man ligesom fra Socialdemokraternes side lod sig inspirere af den daværende VK-regering, som sagde, at lad nu være med at bruge så mange penge, hold lidt igen og brug lidt færre penge; vi skal lægge lidt til side til dårlige tider. Var der nogen forslag?

I givet fald vil jeg gerne lige høre, om finansministeren her i dag eventuelt kunne løfte sløret for, hvad det var for nogle forslag, som man så også vil kunne lade sig inspirere af fremadrettet?

Kl. 13:09

Formanden :
Finansministeren.

Kl. 13:09

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror, man kan have brug for masser af fremadrettet inspiration, og så må vi håbe, at det bliver i oppositionen, at man kan dyrke den inspiration. Det var faktisk sådan, at den daværende oppositionsleder – den nuværende statsminister – gjorde opmærksom på en bekymring for begyndende overophedning af økonomien. Og det blev selvfølgelig fejlet fuldstændig til side af den daværende statsminister, som jo havde sat to streger under facit og ført Danmark ud af krisen – må man forstå.

Lige til det sidste, altså om det her med løfter, vil jeg sige – og jeg tror egentlig, at spørgeren fik sagt det rigtigt, det var nok en fejl – at der var en række forslag og ønsker, og så var der et forsigtighedsprincip om, at de her ting kunne gennemføres, når de var finansieret. Det stod fuldstændig klart.

Kl. 13:10

Kl. 13:12

Formanden :

Spørgsmålet er slut.

Det næste spørgsmål er også til finansministeren af hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:10

Spm. nr. S 246

2) Til finansministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvad er årsagen til, at regeringen ikke har indfriet løftet, der blev givet i »Fair Løsning«, om ekstra 12 mia. kr. i økonomisk råderum til kommunerne?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:10

Jacob Jensen (V):

Det er i samme boldgade. Jeg læser spørgsmålet op:

Hvad er årsagen til, at regeringen ikke har indfriet løftet, der blev givet i »Fair Løsning«, om ekstra 12 mia. kr. i økonomisk råderum til kommunerne?

Kl. 13:10

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 13:10

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det kan jo være mig, det er galt med, men jeg skulle tage meget fejl, om ikke det er nogenlunde præcis det samme spørgsmål, som vi tog i sidste uge. Det synes jeg jo er hyggeligt og fint, vi kan også godt tage det i næste uge, og vi har vel faktisk også diskuteret det lige før det spørgsmål, vi tager nu.

Men grundlæggende må man jo sige, at den økonomiske politik under den her regering og også den økonomiske politik, Socialdemokratiet gik til valg på, er omfattet af et forsigtighedsprincip. Man skal have finansieringen på plads, før man bruger penge på bl.a. velfærd, også kommunal velfærd. Der var lagt op til at lave en treparts-aftale, der ville have givet mere vide rammer, end vi har haft. Den kunne man ikke komme igennem med. Så er der selvfølgelig en konsekvens – det skal der være, hvis man er ansvarlig – nemlig at man ikke kan bruge lige så mange penge, som man ville kunne have gjort i tilfælde af en treparts-aftale.

Så må man jo bare sige, at efter at vi havde gennemført et kasseeftersyn af den økonomiske politik, vi overtog, var det klart, at der bare ikke var sammenhæng i det, man havde sagt om den, og det, der var realiteterne. Det må man også tage konsekvensen af i forhold til at føre en ansvarlig økonomisk politik.

Så må man endelig sige, at der er kommet styr på tingene. Vi har nu en holdbar økonomisk politik i Danmark. Vi har i øvrigt fået nogle meget sunderne rammer om det at føre økonomisk politik med en budgetlov, og det betyder, at fremover er der – fuldt finansieret – råd til at styrke vores fællesskab, styrke vores velfærd. Det ser man også konkret udmøntet i de her dage med delaftaler om finansloven.

Det er jo den spændende diskussion i dansk politik: Er det den vej, vi skal gå, altså ansvarligt, vækstorienteret og med råd til bedre velfærd? Eller er det noget andet, med nulvækst, som spørgerens parti står for – og jo på en måde, hvor vi ikke kan få nogen præcis redegørelse for, hvordan man i praksis agter at forvalte det?

Det synes jeg er spændende. Det stiller jeg gerne op til at diskutere onsdag efter onsdag, uanset hvad der så er indgangen til det, om man så må sige.

Formanden :

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:12

Jacob Jensen (V):

Jamen det sætter jeg pris på. Jeg skal bare lige forstå det rigtigt. Det, man lagde frem før valget, var nogle ønsker, det var nogle forslag, men det var ikke noget løfte. Var det sådan, jeg skulle forstå det? Det, der ligesom står i det oplæg, man gik til valg på i 2011, var nogle ønsker og nogle forslag, men det var ikke løfter, som man ligesom kunne regne med. Det var det ene.

Så siger finansministeren, at der var en forskel mellem det, der blev sagt, og det, der var realiteten. Hvad var det så, der blev sagt? Var det det her med de to streger under, men at realiteten var noget andet? Det er det, jeg til stadighed skal prøve at forstå. For jeg kan bare se, at realiteten var, som jeg nævnte under det tidligere spørgsmål, at gælden var væk. Vi var ratet i top blandt de få lande i verden med den absolut bedste økonomi. Vi havde et erhvervsklima og et investeringsklima, som var blevet vurderet til at være i toppen, når man sammenlignede med, hvad der ellers skete rundtomkring i verden.

Ja, der var en international økonomisk krise, som har varet en del år, men det var situationen. Så jeg ved ikke helt, hvordan man kan blive ved med at sige, at der var forskel mellem det, der blev sagt, og det, der var realiteten.

Jeg vil så bare spørge: Når man nu igen siger, at man ikke kunne leve op til sit løfte, fordi der nu skulle styr på det og der nu skulle strammes op, hvor var det så, de forslag var? Jeg hørte lige tidligere finansministeren sige, at statsministeren også havde været ude at sige noget om, at økonomien var overophedet, og at den var ved at løbe løbsk, men jeg har endnu ikke hørt et eneste konkret forslag, som finansministeren kan henvise til, fra Socialdemokratiet, hvor man har ønsket at stramme op på den økonomiske politik, inden man kom i regering – ikke ét.

Men jeg vil godt give finansministeren en mulighed mere: Kunne finansministeren nævne et enkelt forslag, hvor Socialdemokraterne inden valget i 2011 bad den daværende VK-regering om at stramme op på økonomien, holde igen og lade være med at bruge så mange penge?

Kl. 13:14

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 13:14

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg synes faktisk, det her udvikler sig i en udmærket og interessant retning. Det virker, som om spørgeren er på vej til at erkende, at det, man har råbt op om i forhold til løfter og løftebrud i vel nu 3 år, ikke rigtig matcher det forhold, at der var et forsigtighedsprincip både før valget og efter valget og jo også på nuværende tidspunkt. Det drejer sig om et forsigtighedsprincip, som var helt generelt gældende for det at føre økonomisk politik i Danmark, og som vi har haft stor glæde af.

Så fornemmer jeg sådan en intellektuel interesse hos spørgeren for de svagheder, der er i spørgerens eget parti i forhold til den økonomiske politik. Og de er jo åbenlyse! Kasseeftersynet viste, at der ikke var to streger under facit, og dermed var det, at Danmark var ude at krisen, forkert. Danmark havde også tabt terræn relativt i forhold til andre lande, altså ikke bare i kraft af en almindelig krise, men også i forhold til de lande, vi konkurrerer med – konkurrenceevnen var forværret med ca. 25 pct. over en længere årrække, pro-

duktiviteten haltedede bagefter de lande, vi konkurrerede med. Det var et stort problem, som vi nu heldigvis er ved at rette op på.

Kl. 13:17

Kl. 13:15

Formanden :

Hr. Jacob Jensen.

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 13:17

Kl. 13:15

Jacob Jensen (V):

Det er så grunden til, at man ikke har kunnet leve op til sit løfte om, at man ville øge kommunernes servicerramme med 12 mia. kr. – eller var det bare et ønske eller et forslag? For jeg har ikke helt forstået endnu, om man sagde til kommunerne, at de kunne regne med det her, at de kunne regne med at få ekstra 12 milliarder kroners råderum, hvis I kom til magten. Sådan tror jeg at kommunerne opfattede det, sådan tror jeg også at borgerne opfattede det, men det var ikke sådan, man skulle have forstået det.

Må jeg så spørge: Skal de ting, man nu går rundt og siger, nemlig at man vil man øge de offentlige budgetter igen med 0,6 pct., forstås på samme måde? Skal det også forstås på den måde, at det bare er et ønske, men ikke noget, man reelt kan regne med, hvis det er sådan, at regeringen bliver genvalgt?

Kl. 13:16

Formanden :

Finansministeren.

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen det er super enkelt, det har jo konstaterings karakter: Altså, vi tog fat dér, hvor andre slap. Det er meget, meget enkelt. Det beklager jeg, men det er der ikke nogen dyb anerkendelse begravet i. Vi tog fat dér, hvor andre slap. Vores arbejde har i meget høj grad gået på at rette op på de problemer, der blev skabt under VK-regeringen. Men nu er vi så på rette spor.

Altså, konkurrenceevnen er igen forbedret, endda ret kraftigt; produktiviteten er på vej op, endda ret kraftigt; der er kommet styr på de offentlige finanser i overvældende grad; vi har fået lagt bedre rammer om det at styre den økonomiske politik i Danmark, end der har været hidtil; vi investerer mere i at skabe gang i væksten; vi investerer mere i uddannelse. Det går stille og roligt i den rigtige retning.

Så der er jo ikke nogen grund til at lave om på det efter et folketingsvalg. Og hvis nu vi kunne blive enige om det, var vi jo kommet utrolig langt i løbet af dagens spørgetid, ikke?

Kl. 13:18

Kl. 13:16

Formanden :

Spørgsmålet er slut. Tak til finansministeren.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 13:18

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen altså, jeg har faktisk respekt for spørgeren. Jeg synes, vi ligger i den høje ende af spektret af Venstrespørgere her, og jeg fornemmer en ægte intellektuel interesse for at sætte sig ind i de her ting.

Der er et forsigtighedsprincip med hele vejen igennem, og det betyder, at det her med diskussionen om løftebrud er meget fint, når man kommer fra Venstre, men realiteten er, at vi hele vejen igennem har sagt, at finansieringen selvfølgelig skal være på plads først. Det er klart, at kan man ikke lave en trepartsaftale, er der en pris at betale, i form af at man ikke kan bruge de penge, man ikke vil være med til at skaffe – det er meget tydeligt hele vejen igennem.

I forhold til de dybe problemer, der var, med VK-regeringens udenrigspolitik, så hang de jo sammen med, at landet gradvis tabte terræn, ikke bare absolut i forhold til en økonomisk krise, der ramte alle lande, men også relativt. Og det burde man jo gøre sig en dyb refleksion over i Venstre i forhold til de forslag, man lægger frem, for eventuelt at overtage ansvaret igen. Der må jeg bare sige, at de henstår for mig komplet uklare. Altså, jeg ved ikke, hvad de går ud på. Jeg tror, vi får en grundig debat om det frem mod næste valg.

Kl. 13:17

Formanden :

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 13:17

Jacob Jensen (V):

Jeg vil starte med at kvittere for den positive omtale af undertegnede, det kan jeg bare sende retur.

Men når finansministeren her til sidst siger, at VK-regeringens økonomiske politik havde dybe problemer, så er det bare, at jeg helt stillfærdigt spørger: Hvorfor er det så, at den nuværende regering i sit regeringsgrundlag skriver, at man viderefører VK-regeringens økonomiske politik i bredeste forstand, altså hvis man mener, at den havde dybe problemer? Det undrer mig noget, men det vil jeg gerne bede finansministeren om at svare på her til sidst.

Spm. nr. S 258

3) Til justitsministeren af:

Jakob Engel-Schmidt (V):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at politiet ikke efterforsker indbrud til under 100.000 kr.?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:18

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det, formand. Spørgsmålet lyder i al sin enkelthed:

Mener justitsministeren, det er rimeligt, at politiet ikke efterforsker indbrud til under 100.000 kr.?

Kl. 13:19

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:19

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Nej, det synes jeg da ved den søde grød ikke at det er. Det vil selvfølgelig på ingen som helst måde være rimeligt, hvis dansk politi ikke efterforsker indbrud på grund af værdien af det, der er blevet stjålet ved indbruddet. Så svaret er selvfølgelig nej.

Kl. 13:19

Formanden :

Hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 13:19

Jakob Engel-Schmidt (V):

Mit spørgsmål er motiveret af en artikel i Berlingske Nyhedsbureau fra den 7. oktober – jeg citerer fra artiklen et svar fra den daværende justitsminister, Karen Hækkerup:

»Københavns Politi har endvidere oplyst, at der, særligt for så vidt angår anmeldelser på berigelsesområdet, i praksis opereres med en uskreven vejledende beløbsgrænse på 100.000 kroner, som i nogle situationer har indflydelse på, hvordan modtagne anmeldelser håndteres«.

Det, den daværende justitsminister sagde, var, at politiet oplyste hende om, at man simpelt hen ikke efterforsker indbrud i private hjem og biler samt anden berigelseskriminalitet, medmindre beløbet overstiger 100.000 kr. Jeg tror, at rigtig mange danskere har tænkt ved sig selv: Det kan da ikke være rigtigt. Og det glæder mig da at høre, at den nye justitsminister har en anden holdning.

Men et er, at justitsministeren siger, at det ikke er rimeligt; noget andet er, om vi så kan være sikre på, at politiet også fører hendes ord ud i praksis? For det svar, der er kommet fra politikredsene, viser jo sådan set, at man opererer med en helt anden praksis, som måske i virkeligheden ikke er politisk opportun eller politisk bestemt. Jeg synes egentlig, at justitsministeren – ud over selvfølgelig at bekræfte, at det ikke er rimeligt, at der ikke efterforskes indbrud til under 100.000 kr. – bør forsikre Folketinget om, at man vil tage kontakt til de forskellige politikredse og indskærpe, at den her uskrevede regel selvfølgelig er helt uacceptabel.

Når jeg nævner det, skyldes det jo også, at regeringen i sit finanslovsudspil har brugt en del kalorier på at gøre danskerne mere trafik-kriminelle næste år, og det er jo sådan, at når man bruger mange kalorier på at udskrive trafikbøder, er der måske færre ressourcer tilbage til at efterforske indbrud.

Står det til mig, vil jeg egentlig hellere have, at borgerne oplever en fornuftig form for retssikkerhed, ved at man, hvis der er indbrud i hjem eller bil, kan være sikker på, at politiet tager det alvorligt, frem for at der bliver brugt flere ressourcer på at lave fartkontrol. Jeg håber naturligvis, at justitsministeren er enig med mig i det, og at hun vil tage det nødvendige skridt til, at politikredsene også bliver opmærksomme på det.

Kl. 13:21

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:21

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Nu blev der jo sagt utrolig mange ting fra spørgerens side, men jeg vil gerne som justitsminister slå fast, at jeg forventer, at dansk politi er til stede på gader og stræder, hvor der måtte være danskere, der kører for hurtigt, har alkohol i blodet eller laver andre overtrædelser af færdselsloven. På samme måde har jeg en klar forventning om, at politiet selvfølgelig er til stede og efterforsker i det omfang, det overhovedet lader sig gøre, når danskere måtte være udsat for et indbrud i eget hjem, hvilket jeg tror kan være en både krænkende, grænseoverskridende og anstødelig begivenhed.

Det er vigtigt for mig at sige, at den diskussion, der har været, vedrørende de 100.000 kr., selvfølgelig ikke må handle om, hvorvidt man tager indbrud alvorligt fra politiets side, ej heller om man skal forsøge at efterforske sagerne. Jeg ved, at der hos Københavns Politi som udgangspunkt er en visitationsproces, hvor nogle indbrud, hvor det stjalne er af meget høj værdi, går til en specialafdeling. Men det er jo en anden diskussion, for selvfølgelig skal indbrud håndteres på samme måde, ligegyldig om der er tale om et privat hjem eller om eksempelvis store kunstgenstande eller noget andet.

Kl. 13:22

Formanden :
Hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 13:22

Jakob Engel-Schmidt (V):

Altså, enigheden breder sig jo her i Folketingssalen, og det glæder mig en del. Jeg var egentlig lidt bekymret for spørgsmålet i dag, for det har jo helt utraditionelt taget Justitsministeriet over en måned at svare på et helt simpelt § 20-spørgsmål. Jeg er med på, at der er blevet skiftet minister, men mit spørgsmål blev stillet allerede i begyndelsen af oktober, og det er så faktisk først i går, jeg har fået et skriftligt svar, hvilket jeg finder fuldstændig uacceptabelt.

Mit spørgsmål er nu: Når jeg om et øjeblik går op og stiller et spørgsmål til justitsministerens ministerium om, om opklaringsprocenten for indbrud er forskellig, alt efter om værdien er over 100.000 kr. eller under 100.000 kr., vil justitsministeren så allerede nu kunne sige, at justitsministeren forventer, at opklaringsprocenten i de to tilfælde er ens?

Kl. 13:23

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:23

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Det har jeg ikke nogen forudsætninger for at kunne svare på på stående fod.

Kl. 13:23

Jakob Engel-Schmidt (V):

Håber justitsministeren, at opklaringsprocenterne er ens?

Kl. 13:23

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jamen altså, min opgave som justitsminister er jo hverken at håbe eller tro. Den er at varetage det hverv, jeg har som justitsminister, herunder at gøre alt, hvad jeg overhovedet kan, for at sikre, at vi har et dansk politi, der fungerer så godt som overhovedet muligt, også hvad angår efterforskning. Men når der bliver spurgt helt konkret til grader og procenter i forhold til efterforskning, bliver jeg nødt til at kunne gå tilbage og kigge på tallene.

Kl. 13:23

Formanden :
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:23

Spm. nr. S 259

4) Til justitsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Mener ministeren, at der er brug for at gennemføre stramninger over for de flygtninge, hvoraf mange er bekvemmelighedsflygtninge, der opnår asyl ved at påstå, at de er individuelt forfulgte?

Formanden :
Værsgo.

Kl. 13:23

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Mener ministeren, at der er brug for at gennemføre stramninger over for de flygtninge, hvoraf mange er bekvemmelighedsflygtninge, der opnår asyl ved at påstå, at de er individuelt forfulgte?

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:24

Det er bare for at sige, at nogle af de her kilder, som træder frem i f.eks. dansk politis fagblad, jo er politikilder, og derfor må noget af det her også på et eller andet tidspunkt være nået frem eller må nå frem til ministerens bord, ellers vil jeg da opfordre ministeren til at sørge for, at man er ekstra opmærksom, når man behandler ansøgninger om asyl til folk, der kommer fra Syrien.

Kl. 13:27

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg ved ikke rigtig, om spørgeren her har en viden, som resten af Danmark ikke har, når man så skrækkert kan påstå, at mange af dem, der kommer til Danmark, er bekvemmelighedsflygtninge. Jeg har i hvert fald ikke en viden, der underbygger det synspunkt.

Lad mig bare indlede med det, jeg synes man bør gøre på flygtningeområdet lige nu: Jeg tror ikke, at folk flygter for sjov. Vi har et Mellemøsten, der står i brand. FN anslår, at der er det højeste antal flygtninge siden anden verdenskrig. Vi ser dagligt, når man åbner sine medier, overgreb på civilbefolkninger både i Syrien og i Irak, og det har kastet millioner af mennesker på flugt. Jeg tror ikke, at der er nogen, der flygter for sjov.

Jeg tror, at man tværtimod bliver nødt til at lægge til grund for både asyl- og flygtningediskussionen i Danmark, at vi har en rigtig, rigtig alvorlig og i øvrigt uholdbar humanitær situation, og det er det, der skaber en masse flygtningestrømme. Langt hovedparten af de mennesker, der flygter fra Mellemøsten lige nu, flygter til nærområder.

En mindre andel kommer til Europa. Det er en opgave, vi både kan og skal håndtere, men vi skal selvfølgelig gøre det på en måde, så Danmark kan følge med og vi efterfølgende kan få integrationen til at fungere. Det er derfor, vi fra regeringens side foreslår at stramme op på asylområdet, så man i højere grad kommer til at arbejde med et begreb om midlertidig beskyttelse, sådan at flere flygtninge kan vende tilbage, når forholdene i hjemlandet betinger det.

Men den grundlæggende præmis om, at vi skulle have en masse bekvemmelighedsflygtninge, er ikke en viden, jeg er i besiddelse af. Jeg hører meget gerne, hvis spørgeren fra Dansk Folkeparti ved noget, som resten af Danmark tilsyneladende ikke ved.

Kl. 13:25

Formanden :
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:25

Martin Henriksen (DF):

Jeg tror heller ikke, der er nogen, der rejser herop for sjov. Men det er jo velkendt, at dem, der kommer herop, er dem, der har råd til at betale en menneskesmugler for at komme herop. Altså, dem, der har det værst, dem, der ikke har muligheden for at betale en menneskesmugler for at komme til Danmark, sidder stadig væk nede i nærområdet, og dem hjælper vi jo ikke ved, at vi giver folk mulighed for at komme til Danmark. Det håber jeg i hvert fald at vi er enige om.

Så har man også flere andre steder, bl.a. i Den Korte Avis, kunnet læse overskriften:

»Politiforbundets blad slår alarm om tilstrømning af syrere: Mange "er slet ikke flygtninge".«

Videre står der i artiklen:

»Ifølge de centralt placerede kilder i politiet, som fagbladet Dansk Politi, der udgives af Politiforeningen, har talt med, er der ofte tale om regulære svindlere, der her ser en chance for at få adgang til det attraktive danske velfærdssystem.

"De ankomne er syrere. Men det er syrere, som i mange år har boet uden for Syrien. Jeg møder familier, hvis børn går på universitetet i Istanbul, og som har levet uden for Syrien i måske otte år eller mere," siger en kilde, der har arbejdet med udlændingeområdet siden år 2000.«

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:27

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Altså, jeg vil sige, at hvis dansk politi er i besiddelse af informationer af den karakter, så er det da mærkeligt, at man ikke gør justitsministeren opmærksom på det.

Det siger sig selv, at vi kun skal hjælpe mennesker, der er på flugt, og som har et reelt beskyttelsesbehov. Hvis der er nogen, der vælger at udnytte den situation, som er så svær lige nu for millioner af mennesker, til at gavne sig selv på et grundlag, som ikke er korrekt, skal vi selvfølgelig have de nødvendige kontrolmekanismer i vores asylsystem til at opdage det. Det er et myndighedsansvar.

Jeg kunne ikke drømme om at indtage det synspunkt, at der er mennesker, der skal have asyl i Danmark, hvis ikke de har behov derfor, men hvis det er rigtigt, som spørgeren siger, at dansk politi er af den overbevisning, at der foregår en masse fusk på det her område, så skal man skynde sig at give de oplysninger videre, så det er muligt for myndighederne at reagere derpå.

Kl. 13:28

Formanden :
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:28

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil også gerne læse op fra en artikel fra www.danskpolti.dk, som er Politiforbundets fagblad, og som er fra den 23. september i år – den tidligere artikel var fra Den Korte Avis – og nu citerer jeg fra artiklen:

»Politikilder fra Center Sandholm og fra Frontex-arbejdet ved de ydre grænser fortæller i øvrigt, at de virkelige flygtninge desværre meget sjældent når så vidt som hertil. Krigen i Syrien, og Skandinavien ønsker om at hjælpe ofrene, udnyttes af syrere, som i mange år har boet uden for Syrien.«

Længere nede i artiklen står der, at de falske asylansøgere er blevet hvervet af agenter fra menneskesmuglerorganisationer. De bliver således tilbudt falske dokumenter, transport og rådgivning mod en stor sum i dollars eller euro.

Det er bare for at sige, at der, når man hører det fra flere forskellige sider, måske så nok er noget om snakken. Og når vi oven i det så ved – for det ved vi jo; det er veldokumenteret – at dem, der kommer herop, jo altså er folk, der har råd til at betale en menneskesmugler for at komme herop, så er mit spørgsmål, om ministeren egentlig ikke mener, at vores asylsystem grundlæggende er indrettet på en forkert måde.

Kl. 13:29

Formanden :
Justitsministeren.

Kl. 13:29

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jamen der er ikke nogen grund til at være naiv på asylområdet, forstået sådan, at det, synes jeg, er ret åbenbart, at der er en infrastruktur bag de flygtningestrømme, vi ser, hvor der jo sidder menneske-

smuglere, som er meget velorganiserede, og som tjener rigtig, rigtig mange penge på at hjælpe mennesker, som ofte står i en svær situation. Jeg vil da ikke afvise, at der kommer folk hertil på et forkert grundlag – det har jeg ikke nogen forudsætninger for at vurdere – men det, jeg siger, er, at hvis politiet derude observerer det, så er det mærkeligt, at man ikke tilvejebringer mig de oplysninger. Det er det ene, jeg gerne vil sige.

Det andet, jeg gerne vil advare mod, er, man drager den konklusion ud af det, at vi så har en masse bekvemmelighedsflygtninge, for jeg ved ikke, hvordan spørgeren har muligheden for at vurdere det. Vi har et asylsystem, som selvfølgelig skal indeholde de nødvendige kontrolmekanismer, og jeg går ud fra, at man fra myndighedernes side, hvad enten det er helt ude i det praktiske led, eksempelvis i modtagelsen af flygtninge, eller der er tale om myndighederne i Udlændingestyrelsen og andre steder, også er sikre på, at det kun er mennesker, der har et reelt behov, der faktisk får asyl i Danmark. Det siger sig selv.

Kl. 13:30

Formanden :

Martin Henriksen for sidste omgang.

Kl. 13:30

Martin Henriksen (DF):

Så lad os tage fat på dem, der kommer hertil og siger, at de er individuelt forfulgte, og det er jo også det, spørgsmålet går på. Der er det jo på en lidt mærkværdig måde, og jeg er ikke sikker på, at man, hvis man nu skulle genopfinde asylsystemet i dag, så ville gøre det på den her måde. For størstedelen af de syrere, der kommer til Danmark, og dem, der i øvrigt generelt kommer hertil og får asyl, får jo asyl, fordi de har en forklaring om, at de er individuelt forfulgte. Og det er det jo meget muligt at de har været i deres hjemland. Men når de er rejst fra f.eks. Syrien og er kommet til f.eks. Jordan eller et andet sted, så er de jo kommet væk fra den krig, som de er flygtet fra, eller fra de grupper, som var efter dem, og til et sikkert sted, og så rejser jo igennem mange sikre lande, før de kommer til Danmark. Der er jo ikke nogen, der forfølger dem på deres vej igennem de lande, det er der jo ikke, og derfor er det lidt pudsigt, at de kan komme til Danmark og så påstå, at de er individuelt forfulgte, i og med at de jo så at sige ikke er forfulgt på hele vejen til Danmark.

Derfor er systemet grundlæggende bygget op på en mærkværdig måde, for dem, der virkelig er forfulgte, er jo netop nede i nærområdet, og derfor er mit spørgsmål til justitsministeren, som jeg også startede med at sige: Mener ministeren ikke grundlæggende, at systemet er indrettet på en mærkværdig måde? Og er der derfor ikke behov for, at vi omlægger asylsystemet?

Kl. 13:31

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:31

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jamen nu lever vi jo heldigvis i et demokrati, skulle jeg til at sige, så det hverken er spørgeren eller mig selv som minister, der sidder og vurderer den enkelte asylsag, men kompetente myndigheder. Og det er nok meget godt, at det forholder sig sådan, som det i øvrigt gør sig gældende på en række andre vitale samfundsområder. Det er klart, at de myndigheder, der har ansvaret her – for der er armslængde, og det bør der også være – selvfølgelig har ansvaret for at sikre, at det, når det drejer sig om de informationer, der ligger til grund for det asylgrundlag, hvorpå man kan opnå opholdstilladelse i Danmark, foregår på korrekt vis. Det er et myndighedsansvar, og det lægger jeg sådan set til grund at man lever op til.

Kl. 13:32

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til justitsministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:32

Spm. nr. S 266

5) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at det tager 433 dage i gennemsnit, fra en kriminel handling anmeldes, indtil gerningsmanden begynder afsoningen af sin straf?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:32

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Det lyder sådan her: Hvad er ministerens holdning til, at det tager 433 dage i gennemsnit, fra en kriminel handling anmeldes, indtil gerningsmanden påbegynder afsoningen af sin straf?

Kl. 13:32

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:32

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg synes, at det er ret åbenbart, at alle led på retsområdet skal gøre sig ualmindelig stor umage for at sikre, at der hverken er lang sagsbehandlingstid eller lange ventetider. Jeg tror, det helt grundlæggende forholder sig sådan, at når man er offer for en forbrydelse, ser man selvfølgelig også meget gerne, at den sanktion og den straf, som en gerningsmand skal have, bliver effektueret så hurtigt som overhovedet muligt. Jeg synes, at en sagsbehandlingstid på 433 dage er lang, jeg synes også, den er for lang, og det gælder også fortsat på nogle af de områder, hvor Folketinget har besluttet, at der skal være meget kort ventetid. Så det her er da klart et område, vi skal arbejde videre med.

Når det så er sagt, ved spørgeren jo også godt, at der i hvert fald på nogle kriminalitetsområder ofte vil være en ret lang efterforskningsperiode, fordi det simpelt hen kan være svært at afdække, hvad det er, der er foregået. Så jeg tror, at hvis man skal have en kvalificeret diskussion, bliver man nok nødt til at slå ned på nogle af de enkelte kriminalitetsformer og diskutere: Hvad kan vi leve med af ventetid? Men grundlæggende bliver jeg nødt til at sige, at mit udgangspunkt er, at de lange ventetider skal nedbringes. Hvor hurtigt og effektivt man kan gøre det, vil jeg også meget gerne diskutere med Folketingets partier. Og så skal vi selvfølgelig huske, at retssikkerheden skal være til stede undervejs i ofte komplicerede sagsforløb.

Kl. 13:34

Formanden :

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:34

Peter Skaarup (DF):

Tak for svarene. Jeg hører egentlig ministeren sige, at ministeren og regeringen er enige i, at det er for lang tid med de 433 dage, der går, før afsoningen af straffen for kriminalitet finder sted. Det er altså over et år, der er tale om at der i gennemsnit går, fra der finder en kriminel handling sted og den bliver anmeldt, til en afsoning kan begynde. Det er simpelt hen ikke godt nok. Det var noget, der blev diskuteret i sidste uge i den offentlige debat. Statsrevisorerne har lavet en rapport, der viser den her meget lange ventetid. Men sagen er jo,

at det er et gammelt problem, der har eksisteret i meget lang tid. Jeg tog bare lige forud for den her spørgetid et kig tilbage på, hvad der tidligere har været givet af oplysninger til Folketinget om sagsbehandlingstider, og det er desværre beskæmmende at se, hvor lang tid der går, fra en sag bliver anmeldt over for retssystemet, altså til politiet, til afsoning kan finde sted.

Når vi nu er enige om, at det er et problem, og at afsoning, straf og domstolshandling skal ske prompte, efter en kriminel handling er blevet begået og man har fundet ud af, hvem man anser for at være den skyldige, vil jeg spørge ministeren, om ministeren så har en vision om at nedbringe den gennemsnitlige sagsbehandlingstid. Findes der i ministeriet handlingsplaner for, hvordan ministeriet kommer i mål med en hurtigere sagsbehandlingstid? Det må vel være i vores alle sammens interesse, at man får skabt en situation, hvor det går meget hurtigere med de sager, der skal igennem retssystemet.

Kl. 13:36

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:36

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, det er vigtigt, inden vi når så langt, at få nogle flere nuancer på sagen, for hvis man kigger på de områder, der har den længste gennemsnitlige sagsbehandlingstid, vedrører det sagstyper, der ofte er meget komplicerede. Det kan f.eks. være økonomisk kriminalitet, og det kan også være brandstiftelse, sædelighedssager, drab. Der er jo nogle af de sager, som kommer til at tage lang tid, fordi man ikke umiddelbart kan afdække, hvad det er, der egentlig er foregået. Man kan sige, at hele efterforskningsspørgsmålet bliver man nødt til at tage højde for.

Jeg vil også sige, at da Domstolsstyrelsen lavede den årlige voldsredegørelse for 2012, ansloges det, at valg af forsvarer er den hyppigste årsag til, at sagsbehandlingstiderne i byretterne trækker ud, fordi der i hvert fald er en del anklagede ved domstolene, som ønsker, at det er nogle bestemte forsvarere, der skal repræsentere dem. Så jeg tror, det er nødvendigt, at vi får nogle af de her oplysninger frem og får nuancerne frem.

Sigtet skal selvfølgelig være så kort en sagsbehandlingstid som overhovedet muligt, men det er nok vigtigt, at vi får alle de forskellige elementer på bordet, så vi kan se, hvor det er, vi kan gøre en forskel.

Kl. 13:37

Formanden :

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:37

Peter Skaarup (DF):

Jeg er selvfølgelig helt enig i, at der er forskelle på de her sager. Nogle trækker ud i rigtig lang tid – det trækker selvfølgelig i retning af, at sagsbehandlingstiden gennemsnitligt bliver længere – og så er der nogle sager, der bliver afklaret hurtigere. Men man må også sige, at hvis man kigger ned igennem sagerne, kan man jo f.eks. kigge på våbensagerne og voldssagerne, og her er det jo også sådan, at tallet gennemsnitligt ligger på et meget højt niveau. Det ligger på mellem 287 dage og 388 dage, afhængigt af hvad for nogle sager man kigger på. Det er så lang tid for ofrene at gå og vente på, at sagerne bliver afklaret, hvor de bliver mindet om de ting, de har været udsat for, at det kræver handling.

Det var derfor, jeg spurgte, og jeg håber, at ministeren vil svare på det, om der er en vision i ministeriet for, hvor langt ned man kan komme i sagsbehandlingstid, og om man også vil kigge på de enkelte dele af det her, altså henholdsvis politiet, domstolene og Kriminalforsorgen, for det er der brug for.

Kl. 13:38

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:38

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Altså, jeg må jo sige, at jeg selv har behov for som – endnu – relativt ny justitsminister at grave ned i, hvad det er, der præcis forsinkes, og på hvilke områder. Der er forbrydelser, der tager længere tid at efterforske end andre, og det kommer vi nok ikke til at kunne gøre så meget ved. Men omvendt kan der være andre elementer, hvor vi kan få tilrettelagt arbejdet på en klogere måde.

Så jeg har behov for at dykke ned i, hvad det er, der præcis forsinkes, og på hvilke områder. Så tager jeg meget gerne en diskussion med Folketingets partier om, hvordan vi politisk kan understøtte, at den her sagsbehandlingstid bliver nedbragt. For selvfølgelig betyder det noget for ofrene ikke mindst for personfarlig kriminalitet, eller hvor der er krænkelse, om gerningsmanden bliver holdt op på sit ansvar og efterfølgende sanktioneret, og hvor lang tid det tager.

Kl. 13:39

Formanden :

Hr. Peter Skaarup, sidste runde.

Kl. 13:39

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes da, det er fint, hvis ministeren vil kigge lidt nærmere på det. Det, jeg lidt er ude efter, er en mere konkret garanti for, at vi får en plan for, hvordan vi får de her sagsbehandlingstider ned. Jeg er opmærksom på, at ministeren er ny, men der har jo siddet en socialdemokrat på justitsministerposten nu i 3 år, og det er vel ikke forbudt, at man taler sammen. Der er vel også en linje – forhåbentlig – i det, som et ministerium foretager sig med hensyn til disse ting, hvor man forhåbentlig også presser på for at få kortere sagsbehandlingstider. Så jeg håber, ministeren vil give tilsagn om, at man vil lave en plan for det her til gavn for borgerne, så vi undgår de her meget, meget lange sagsbehandlingstider.

Kl. 13:40

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:40

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Men som spørgeren sagde før i et af sine spørgsmål, er det desværre ikke nogen ny problemstilling. Den er velkendt over en længere periode. Men det skal jo ikke afholde os fra at afdække, om ikke vi kan gøre det bedre og klogere ikke mindst af hensyn til ofrene for kriminalitet i Danmark.

Jeg har behov for at stykke de forskellige elementer sammen og danne mig et overblik over det, og så diskuterer jeg det meget gerne med Folketingets partier, for jeg mener sådan set, at vi bør have en fælles interesse – ikke mindst af hensyn til ofrene – i at få nedbragt den lange sagsbehandlingstid.

Kl. 13:40

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til justitsministeren, af hr. Christian Langballe.

Kl. 13:40

Spm. nr. S 268

6) Til justitsministeren af:

Christian Langballe (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at der i øjeblikket om måneden er over 300 dispensationsansøgninger med hensyn til statsborgerskaber, hvor der hovedsagelig anmodes om dispensation fra sprogrkravene, og at næsten alle dispensationer bliver givet?

Kl. 13:43

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:40

Christian Langballe (DF):

Tak til formanden. Mit spørgsmål er som følger: Hvad er ministerens holdning til, at der i øjeblikket om måneden er over 300 dispensationsansøgninger med hensyn til statsborgerskaber, hvor der hovedsagelig anmodes om dispensation fra sprogrkravene, og at næsten alle dispensationer bliver givet?

Kl. 13:41

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:41

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Man kan jo spørge sig selv, om jeg er den rette at stille det spørgsmål, for som spørgeren ved, er det jo alene op til Indfødsretsudvalget i Folketinget at beslutte, om en ansøgning om dispensation kan imødekommes på det her område. Det er ikke mig som minister, der træffer den beslutning, det er et udvalg i Folketinget. Og hvordan udvalgets medlemmer forholder sig til hver enkelt af de forelagte sager, hverken kan eller skal jeg som justitsminister have en holdning til, og det tror jeg egentlig godt spørgeren ved.

Kl. 13:41

Formanden :

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:41

Christian Langballe (DF):

Det var et meget kort svar, kan man sige. Grunden til, at jeg spørger, er egentlig, at jeg håber, at ministeren er enig med mig i, at den væsentligste måde at blive integreret på er, at man kan sproget, at man sætter sig ind i landets kultur – men i hvert fald, at man kan tale sproget. Jeg synes, det er meget alarmerende, at vi i Indfødsretsudvalget får parkeret en papkasse hver eneste uge fuld af dispensationsansøgninger, hvor man så dispenserer fra sprogrkravene, hvilket vil sige, at de mennesker, der er tale om, jo aldrig kommer til at lære det danske sprog. Jeg synes, det er problematisk i forhold til de her ansøgere, og jeg synes også, det er problematisk i forhold til fremtiden.

Grunden til, at jeg spørger, er også, at jeg har en fornemmelse af, at det, når der gives dispensation, så normalt sker ud fra diagnosen ptsd, altså posttraumatisk stresssyndrom, og jeg føler mig for det første ikke overbevist om, at man ikke kan lære sprog, hvis man har den diagnose, og for det andet synes jeg, det virker påfaldende, at fordi der gives dispensationsmulighed i forhold til den diagnose, er antallet af dispensationsansøgninger eksploderet.

Jeg vil sådan set bare anmode ministeren om at tage fat på det her problem, for jeg synes, at der foreligger et alvorligt problem, hvis det er sådan, at de folk, der bliver statsborgere i Danmark, ikke kan det danske sprog. Folk, der er syge, skal vi selvfølgelig hjælpe, men vi skal da ikke nødvendigvis give dem et statsborgerskab. Så det er selve den principielle problemstilling, jeg beder ministeren om at forholde sig til.

Kl. 13:43

Formanden :

Ministeren.

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Mit udgangspunkt er altså meget, meget klart. Jeg synes, det er en ualmindelig væsentlig del af det at lade sig integrere i Danmark, at man kan det danske sprog, at man finder sig til rette i det, og at man kan bruge det. Det gør jeg af mange årsager, om ikke andet af den helt praktiske, at det faktisk er rigtig svært at udøve et medborgerskab i Danmark, hvis ikke man taler dansk, fordi vi er så lille en sprogstamme, som vi er, og fordi det er dansk, der så helt suverænt er det fælles sprog, vi bruger. Så det er meget svært at deltage i forældremøder, det er svært at skrive læserbreve, det er svært at være en del af det offentlige rum, hvis ikke man taler dansk. Så det synes jeg klart man har en forpligtelse til at gøre alt, hvad man kan, for at lære, når man kommer hertil.

Men når det drejer sig om de konkrete dispensationer i Indfødsretsudvalget, er det jo et anliggende for udvalget, og derfor bør man tage diskussionen der, for det er ikke mig som justitsminister, der sidder og dispenserer. Det er et udvalg i Folketinget, hvor spørgeren selv er medlem. Jeg synes jo sådan set, det er en meget god skik at respektere den arbejdsdeling, der er mellem Folketing og regering, og det her er et anliggende for Folketinget.

Kl. 13:45

Formanden :

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:45

Christian Langballe (DF):

Ja, det er jeg med på, og jeg kan så sige, at de dispensationer, der bliver givet, ikke er givet med vores gode vilje, men ved det flertal, som regeringen har. Jeg beder bare ministeren om at forholde sig til det principielle problem, der ligger i, at folk med ptsd, eller som i hvert fald har fået stillet diagnosen ptsd, åbenbart lige i øjeblikket uden videre får statsborgerskab. Det synes jeg er dybt problematisk.

Jeg siger ikke, at man ikke skal hjælpe de her personer. Jeg siger bare, at et statsborgerskab skal man jo ikke bare dele ud, og jeg mener også, at det er helt afgørende, hvis statsborgerskabet overhovedet skal give mening, at folk kan sproget, og det er det, jeg beder ministeren om at forholde sig til.

Kl. 13:45

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:45

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Men udgangspunktet for at få adgang til dansk statsborgerskab er jo, at man besidder, i hvert fald til et vist niveau, dansk kundskaber. Det er jo det, der er udgangspunktet. Det, vi diskuterer her, er, i hvilket omfang et udvalg i Folketinget vælger at dispensere fra de grundlæggende krav. Det synes jeg at man skal diskutere i udvalget, hvis spørgeren mener, at der er ved at danne sig en praksis, som hverken er klog eller fornuftig.

Mit udgangspunkt er fortsat det samme. Jeg synes, at det er helt naturligt, at man bestræber sig alt, hvad man overhovedet kan, for at lære det danske sprog, hvis man har tænkt sig at bo i Danmark, fordi det er meget, meget svært både at udøve sine pligter, som jeg jo synes er noget af det væsentligste i et samfund, men sådan set også at være opmærksom på sine rettigheder. Men hvad angår udvalgets måde at arbejde på, synes jeg, at det er et anliggende for Folketinget.

Kl. 13:46

Formanden :

Hr. Christian Langballe, sidste omgang.

Kl. 13:46

Christian Langballe (DF):

Det er i orden, men så kunne jeg stille ministeren et spørgsmål i stedet for. Mener ministeren, at der på baggrund af de oplysninger, som jeg har givet her, gives anledning til, at man kigger det efter, altså hele den måde, det fungerer på, den måde, som diagnoserne bliver stillet på? Jeg kan se, at soldater med ptsd skal have fat i en speciallægevurdering, hvis de skal have erstatning, men de folk, der får dispensation her, kan få det ved en almindelig praktiserende læge, hvilke jeg synes er ulige – et alt andet lige ulige forhold, også når det drejer sig om noget så vigtigt som et statsborgerskab. Så jeg mener bare, at det jo kunne være, at det gav anledning til nogle overvejelser fra ministerens side.

Kl. 13:47

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:47

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Hvis jeg husker rigtigt, mener jeg, at spørgeren har kaldt mig i samråd om lige præcis ptsd-spørgsmålet, så skulle vi ikke aftale med hinanden at tage diskussionen om ptsd der, eller i hvert fald genbekræfte den aftale, der er om et samråd. Det er sådan set en rigtig, rigtig relevant diskussion, som spørgeren her i afslutningen af spørgsmålet nærmer sig. Det vil jeg selvfølgelig meget, meget gerne gå ind i på samrådet.

Kl. 13:48

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til justitsministeren af hr. Christian Langballe.

Kl. 13:48

Spm. nr. S 269

7) Til justitsministeren af:

Christian Langballe (DF):

Kan ministeren give noget svar på, hvordan regeringen vil håndtere asylsituationen i lyset af dommen fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:48

Christian Langballe (DF):

Spørgsmålet lyder: Kan ministeren give noget svar på, hvordan regeringen vil håndtere asylsituationen i lyset af dommen fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol?

Kl. 13:48

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 13:48

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Ja, det kan jo være, at der er nogle seere og lyttere, der ikke lige har fulgt med i, hvad det er for en dom, der er blevet afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Men det, vi diskuterer her, går jeg ud fra, er spørgsmålet om, om det nu er blevet vanskeliggjort at overføre børnefamilier til Italien efter Dublinforordningen på baggrund af den dom, der er afsagt ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Lad mig sige det indledningsvis sådan, at det i sidste ende jo vil være Flygtningenævnet, der afgør, hvilken betydning den dom kommer til at få i forhold til dansk praksis. Også her gælder armslængdeprincippet. Jeg kan godt mærke på mange af Dansk Folkepartis forslag, at det der med armslængde i retsstaten kniber det engang imellem med helt at respektere, men det er der altså også på området her.

Når det så er sagt, vil jeg gerne sige, at i mine øjne hviler rigtig meget af den europæiske måde at håndtere hele asylområdet på, at Dublinforordningen faktisk virker, altså at der tages fingeraftryk, og at asylansøgere bliver registreret, når de kommer til det første EU-land. Det har der været nogle problemer med i forbindelse med Italien. Og det er lige så vigtigt, at alle EU-medlemslande, hvilket jeg vil betragte som værende noget helt fundamentalt og naturligt, selvfølgelig er i stand til at håndtere de asylansøgere, der kommer til deres eget land.

Så jeg synes, det er dybt problematisk, hvis vi er i den situation, at vi ikke kan sende asylansøgere tilbage til Italien, fordi de har mindreårige børn og vi ikke kan være sikre på, at et land – altså et land som Italien! – ikke kan håndtere den situation. Så jeg går selvfølgelig ud fra, at der arbejdes på, også i det pågældende land, at få tilvejebragt en situation, så man kan leve op til de forpligtelser, man har, bl.a. fra italiensk side.

Kl. 13:50

Formanden :

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:50

Christian Langballe (DF):

Jo, jo, men altså, man kan godt sige armslængdeprincippet adskillige gange, men det, jeg mener er sagen her, er jo egentlig, hvordan regeringen forholder sig til det principielle problem. Man kunne jo sige, at det her drejer sig om en afghansk familie, som de schweiziske myndigheder sender tilbage til Italien, hvor Menneskerettighedsdomstolen er gået ind og har sagt: Det kan ikke lade sig gøre, det må I ikke. Eller man kunne sige: Det her er en anledning til at determine den danske asylpolitik, altså i forhold til det her eksempel.

Så det er sådan set bare et spørgsmål om, hvilke konsekvenser det har i forhold til den danske asylpolitik. Hvad mener ministeren: Hvilke konsekvenser har den her dom for den danske asylpolitik?

Kl. 13:51

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:51

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jamen hvis spørgeren mener, om vi skal ændre vores danske asylpolitik, fordi man i et andet EU-land ikke lever op til sine forpligtelser, så er svaret da nej. For det er et ansvar, som Italien skal påtage sig, nemlig at man selvfølgelig 1) får registreret asylansøgerne, som man skal, men 2) selvfølgelig også kan huse og i øvrigt behandle asylansøgerne, hvilket jeg mener at et land som Italien selvfølgelig både kan og skal leve op til.

Dublinforordningen er i mine øjne et meget, meget vigtigt instrument, og jeg vil ikke anbefale det, som jeg også har hørt repræsentanter, tror jeg, både fra Enhedslisten og SF sige, nemlig at vi må have et helt andet asylsystem i EU, fordi der er en forordning, altså Dublinforordningen, der ikke virker efter hensigten i nogle konkrete situationer. Jeg forstår slet ikke den slutning, for jeg kan ikke se et europæisk asylsystem, der hviler på et andet princip end det, at i det land, som asylansøgerne kommer til, skal vedkommende registreres. Og selvfølgelig skal man kunne sende asylansøgere tilbage. Så Italien bliver jo nødt til at få rettet op på de problemer, der er.

Kl. 13:52

Kl. 13:55

Formanden :

Hr. Christian Langballe.

Kl. 13:52

Kl. 13:55

Christian Langballe (DF):

Det er jeg sådan set glad nok for at høre. Jeg vil så begå den helligbrøde i det her spørgsmål at anfægte dommens præmisser, for jeg kan forstå, at der er blevet dømt efter artikel 3, som hindrer udsendelse til et land, hvor personer risikerer tortur eller umenneskelig eller vanærende behandling. Nu har jeg selv været i Italien og set, hvordan forholdene er dernede, og jeg må sige, at det ikke er sådan, at jeg tænker på tortur eller umenneskelig eller vanærende behandling i forbindelse med de asylanter, der er i Italien. Det må jeg altså sige.

Men jeg er glad for, at ministeren siger, at det ikke har nogen konsekvenser i forhold til vores asylsystem, og at vi selvfølgelig også i fremtiden vil kunne sende folk tilbage til Italien efter Dublinforordningen, hvis det er det, der skal til.

Kl. 13:53

Formanden :

Ministeren.

Kl. 13:53

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Men det var bare ikke det, ministeren sagde. For det, ministeren sagde – og det er jo godt, ministeren er den samme, også nu, hvor hun kan svare det samme – var, at på spørgsmålet, om det bør have, kan man sige, substantielle, handlingsændrende konsekvenser, er mit svar nej. For jeg ønsker ikke et asylsystem i EU, der bygger på andet end grundpræmissen i Dublinforordningen. Der er jo nogle, der mener, at den skulle opsiges, og så skulle vi lave en eller anden form for fordeling af de asylansøgere, der kommer til EU, som nogle vil mene er meget solidarisk. Det er jeg meget inderligt imod, for jeg ønsker, at det er Danmark, der bestemmer over vores egen asylpolitik.

Om dommen kommer til at have konkrete konsekvenser, er jo en helt anden diskussion. Det, jeg startede med at sige i min indledning, var, at at det jo i sidste ende er Flygtningenævnet, der afgør, om der kan være konkrete børnefamilier, der på grund af dommen ikke kan afsendes til Italien. Det er en anden diskussion, for så længe den dom er der med den betydning, kan vi ikke sende børnefamilier tilbage til Italien. Så kan man givet rejse en diskussion af, om dommen er korrekt eller ej, men jeg har altså ikke nogen forudsætninger som dansk justitsminister for pludselig at begynde at vurdere, om domme afsagt af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol er korrekte eller ej. Der er det nok lidt lettere at repræsentere Dansk Folkeparti.

Kl. 13:54

Formanden :

Hr. Christian Langballe, sidste omgang.

Kl. 13:54

Christian Langballe (DF):

Det vil så sige, at jeg har ret i, at det her rent praktisk og konkret kommer til at bestemme asylpolitikken i Danmark, fordi man så ikke kan sende folk tilbage til Italien, selv om det er en del af Dublinforordningen. Og man kan jo stille det spørgsmål: Vil det så egentlig ikke sige, at på nuværende tidspunkt er både Schengensamarbejdet og Dublinforordningen brudt sammen? For man kan så sige ikke sikre de ydre grænser, og man kan heller ikke sikre, at Dublinforordningen faktisk sker fyldest. Hvordan forholder ministeren sig til det?

Formanden :

Ministeren.

Justitsministeren (Mette Frederiksen):

Jeg mener, det er helt åbenbart, at vi har problemer med både ydre og indre grænser i EU. Det mener jeg er helt, helt åbenbart. Altså, kriminaliteten er grænseoverskridende. Det er den både ved de ydre grænser og ved de indre grænser. Det er jo derfor, vi med et nyt forslag lægger op til at skærpe indsatsen i forhold til vores egne grænser. Så det mener jeg er helt indiskutabelt. Og der har vi rigtig, rigtig store udfordringer lige nu.

Flygtningenævnet er jo lige nu ved at vurdere rækkevidden af dommen, og det er derfor, jeg siger, at det jo i sidste ende er Flygtningenævnet, som kommer til at afgøre, hvilken betydning dommen skal have i forhold til tilbagesendelse af børnefamilier. Indtil Flygtningenævnet har vurderet den rækkevidde, bliver der ikke gennemført tvangsmæssige udsendelser af familier med mindreårige børn til Italien. Det gælder så i øvrigt også tre andre lande, nemlig Malta, Bulgarien og Ungarn – og det informerede jeg udvalget om i går – fordi der også i de lande er tale om alvorlige mangler i deres indkvarteringssystem.

Kl. 13:56

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet. Tak til justitsministeren.

Det næste spørgsmål er til kulturministeren af hr. Morten Marinus.

Kl. 13:56

Spm. nr. S 267

8) Til kulturministeren af:

Morten Marinus (DF) (medspørger: Alex Ahrendtsen (DF)):

Hvorfor valgte ministeren i Politiken at opfordre DR til at fremlægge alle dokumenter vedrørende Det Europæiske Melodi Grand Prix, når hun samtidig ikke ønsker at forholde sig til nedlæggelsen af DR UnderholdningsOrkestret og til stadighed forsvare DR's ret til at nedlægge det?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 13:56

Morten Marinus (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Hvorfor valgte ministeren i Politiken at opfordre DR til at fremlægge alle dokumenter vedrørende Det Europæiske Melodi Grand Prix, når hun samtidig ikke ønsker at forholde sig til nedlæggelsen af DR UnderholdningsOrkestret og til stadighed forsvare DR's ret til at nedlægge det?

Kl. 13:56

Formanden :

Kulturministeren.

Kl. 13:56

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Tak. De to sager har sådan set ikke så meget med hinanden at gøre. Det er korrekt, at jeg opfordrede Danmarks Radio til at fremlægge dokumenter vedrørende Eurovision Song Contest. Jeg opfordrede Danmarks Radio til at fremlægge alle dokumenterne, så sagen kunne blive oplyst for offentligheden. Det ændrer ikke ved, at det var DR's egen beslutning, om DR ville fremlægge dokumenterne. Jeg pålagde

dem det ikke og dikterede dem det ikke på nogen måde, men opfordrede.

Kl. 14:00

Vedrørende nedlæggelsen af UnderholdningsOrkestret er det ledelsen i Danmarks Radio, der har ansvaret for at finde de besparelser, som aftalepartierne har pålagt dem, samtidig med at vi har ønsket en lang række ting opprioriteret, som kræver ressourcer flyttet fra det ene område til det andet område. Derfor er det meget vigtigt for mig at understrege, at det er Danmarks Radios ledelse, der prioriterer inden for de økonomiske rammer, som Folketinget giver dem. Og det er en helt anden sag. Det er armslængdeprincippet begge steder.

Kl. 13:57

Formanden :

Hr. Morten Marinus.

Kl. 13:57

Morten Marinus (DF):

Som ministeren jo har bemærket, har jeg igen i denne uge ikklædt mig om ikke hele mit protesthabitsæt, så i hvert fald halvdelen og ikke bukserne. Jeg ved jo godt, det er ministeren, der har bukserne på i den her sag – i hvert fald indtil videre. Men jeg kan ikke lade være med at spørge ind til netop det her med armslængdeprincippet, hvori forskellen mellem de her to sager ligger.

Nu siger ministeren godt nok, at hun ikke krævede, at Danmarks Radio fremlagde dokumenterne om Det Europæiske Melodi Grand Prix. Men så lad os gå et lille års tid tilbage, hvor ministeren jo skrev til DR i en anden sag, nemlig om DR Bonanza, som DR ønskede at nedlægge.

Der skrev ministeren jo til DR, at vi som politikere anså det for at være en del af public servicekontrakten om DR's arkivforpligtelse, at DR havde DR Bonanza. Hvorfor er det, at man i nogle sager kan sige, at der ikke er armslængdeprincip og henholde sig til i det her tilfælde en kontrakt – hvad jeg også mener man skal med UnderholdningsOrkestret – mens ministeren i andre sager bruger armslængdeprincippet som et skjold og siger, at det vil hun ikke blande sig i. Det virker næsten, som om hun er berøringsangst over for at diskutere noget, som man egentlig godt kan diskutere.

Kl. 13:59

Formanden :

Kulturministeren.

Kl. 13:59

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Omkring Bonanza var sagen jo, at det er besluttet, at der skal være et arkiv til Danmarks Radio. Der er ikke nogen, der drømmer om, at det arkiv ikke skal være der. Det mener Danmarks Radio jo også.

Derfor bad vi fra mediekredsens ordførere – og det var mig, der formulerede det – om, at man ventede med at nedlægge Bonanza, til der var en erstatning. Det var det, det handlede om. Vi forbød jo ikke, at man nedlagde Bonanza. Vi sagde bare, at der skulle være en erstatning, inden vi kunne gøre det. For vi syntes heller ikke i mediekredsen, at Bonanza var god nok. Vi ønskede faktisk at give borgerne en større mulighed for at få adgang til arkiverne i Danmarks Radio.

Så jeg synes ikke, det er rimeligt. Der er jo forskel på det forrige og så det, at man kommer med nogle ændringer, hvortil vi siger: Ja, det er også i orden, men vi skal lige have en erstatning, inden vi kan gennemføre det. Det synes jeg da er rimeligt nok. Det er ikke et brud på armslængdeprincippet. Vi forhindrer ikke Danmarks Radio i at erstatte Bonanza med noget bedre.

Formanden :

Morten Marinus.

Kl. 14:00

Morten Marinus (DF):

Jamen så forstår jeg slet ikke, hvorfor ministeren mener, at det er et brud på armslængdeprincippet, at vi som politikere kan sige, at vi fortsat mener, at DR skal have et underholdningsorkester, fordi det står i den eksisterende kontrakt. I forbindelse med de seneste mange kontrakter har politikere jo sagt, hvilke ensembler DR skal have. Og ja, vi har givet DR en opgave med at skulle spare nogle penge, men vi har da aldrig nogen sinde forventet og troet, at de kunne spares på noget, som man egentlig var forpligtet til at have – og i hvert fald slet ikke uden at spørge politikerne først.

Nogle gange skal man altså passe på med, at den her armslængde ikke bliver for lang, og at man bare løber om hjørner med hinanden. For det hjælper ikke, at man har et vakuum mellem, at man laver et medieforlig, og at man indgår en ny public service-kontrakt, altså at DR bare kan tillade sig alt i den mellemliggende periode. Så jeg forstår simpelt hen ikke ministerens holdning til armslængdeprincippet og den forskel, der er.

Kl. 14:01

Formanden :

Kulturministeren.

Kl. 14:01

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Det er måske, fordi vi lige nu er i en position, hvor vi er uenige om en konkret ting. Normalt er vi jo enige om, hvad armslængdeprincippet betyder. Det betyder, at det ikke er ministeren, der bestemmer, hvem der skal have penge fra den ene eller den anden eller den tredje pulje. Det sidder der nogle mennesker ude i Kulturstyrelsen som gør ud fra nogle faglige kriterier. Og det, der er kunsten, er jo at finde ud af, hvor langt politikernes muligheder rækker i forhold til en institution som Danmarks Radio, hvor det er helt afgørende, at der ikke er politisk indblanding i programflader osv. osv., fordi det er en public service-station.

Derfor er det også vigtigt at sige og holde fast i, at der er ansat en ledelse og valgt en bestyrelse, som Folketinget i øvrigt har indflydelse på hvem sidder i, som varetager den ledelsesopgave, det er at prioritere inden for de økonomiske rammer, som Folketinget udstikker, og på de betingelser, som fremgår af public service-kontrakten.

Så der er jo mulighed for at påvirke Danmarks Radio, men den udførende del ligger i ledelsen i Danmarks Radio.

Kl. 14:02

Formanden :

Hr. Morten Marinus, sidste omgang.

Kl. 14:02

Morten Marinus (DF):

Vi bliver jo ikke enige i dag, det kan jeg godt høre. Jeg mener stadig væk, at når ting står i en kontrakt, er det, fordi de skal overholdes, og når man laver en ny kontrakt, skal man også tale om det og ikke bare melde ud i pressen, at nu ønsker man at få fjernet nogle ting – eller rettere, at nu fjerner man nogle ting, som man egentlig er forpligtet til at have ifølge en kontrakt.

I sidste uge gav jeg ministeren en gave, en cd med underholdningsorkestret, og bad hende om at gå hjem og høre den og tænke lidt over tingene. Det kan jeg godt høre ikke har hjulpet. Det kan jo være noget med smag og behag, så i dag vil jeg give hende en cd med Dario Campeotto og underholdningsorkestret, og der er også en

lille hilsen fra Dario på bagsiden. Hvis ministeren ikke har tid til at høre hele cd'en, vil jeg anbefale, at hun hører skæring nr. 8, »Græshoppen og valmuen«, og så kan det være, vi bliver enige derefter.

Kl. 14:02

Formanden :

Kulturministeren.

Kl. 14:02

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg håber, det er lovligt at modtage gaver her i Folketingssalen, og jeg hører gerne underholdningsorkestret. Men det ændrer ikke min opfattelse af, hvad armslængdeprincippet er for noget. Og jeg er meget, meget betænkelig ved, at man bryder armslængdeprincippet. Har man først gjort det én gang, er det nemmere at gøre det næste gang.

Kl. 14:03

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet. Tak til kulturministeren.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren af hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:03

Spm. nr. S 255

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvad er ministerens holdning til det vanvittige forhold, at en ung under 15 år, der endnu ikke er gået ud af 9. klasse, ikke må arbejde med ekspedition i en større forretning, men godt i en lille butik, således at det er forretningens størrelse, der er afgørende, men ikke hvor hårdt, hvor meget og hvor belastende arbejdet er for den unge?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 14:03

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for det, hr. formand. Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til det vanvittige forhold, at en ung under 15 år, der endnu ikke er gået ud af 9. klasse, ikke må arbejde med ekspedition i en større forretning, men godt i en lille butik, således at det er forretningens størrelse, der er afgørende, men ikke hvor hårdt, hvor meget og hvor belastende arbejdet er for den unge?

Kl. 14:03

Formanden :

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:04

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Indledningsvis vil jeg gerne sige, at jeg kun kan bakke op om, at der er en begrænsning på, hvad børn og unge i den undervisningspligtige alder må arbejde med. Det følger faktisk også af et EU-direktiv på området, at unge, der går i skole, eller som endnu ikke er fyldt 15 år, som hovedregel slet ikke må arbejde.

Imidlertid har direktivet åbnet mulighed for, at unge, der er fyldt 13 år, godt må beskæftige sig med lettere former for arbejde, hvis det ikke indebærer en fare for deres sikkerhed og sundhed, og det har vi så i Danmark, i øvrigt som vi har for vane, i tæt samarbejde med arbejdsmarkedets parter valgt at udmønte sådan, at unge, der er fyldt 13 år, f.eks. gerne må varetage lettere ekspeditioner i mindre forretninger. Det følger også af et bilag til bekendtgørelse om unges arbejde, som rent faktisk stammer helt tilbage fra 1996, men som senest er ændret i 2005, altså under den tidligere VK-regering, og disse

regler om unges arbejde er, som jeg sagde før, så blevet udarbejdet i tæt samarbejde med parterne på området.

Så jeg synes, at vi hermed har været med til at definere, hvilken type job som unge under 15 år må udføre, og det synes jeg faktisk er forsvarligt over for både børn og unge, men også over for deres forældre.

Kl. 14:05

Formanden :

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:05

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret. Men nu er det således, at der jo her er tale om en overimplementering. Reglen om, at børn og unge ikke må belastes hårdt af arbejde, kan være udmærket, men her betyder det i praksis, at eksempelvis en 15-årig, der går i 9. klasse, i dag ikke må sidde ved kassen i et supermarked efter skole, men omvendt gerne må stå i en bagerbutik lørdag og søndag morgen, hvor der er rigtig travlt, og det er, fordi den ene butik er større end den anden.

Konsekvensen af det er jo, at købmænd af en vis størrelse, altså supermarkeder, risikerer at få et strakspåbud fra Arbejdstilsynet, altså et påbud om, at skaden skal udbedres med det samme, hvis de ansætter unge på 15 år til ekspedition, når de ikke er gået ud af 9. klasse.

Derfor vil jeg godt følge det op med to spørgsmål til ministeren: Mener ministeren, at det er rimeligt, at købmænd risikerer at få et så drastisk strakspåbud ved at ansætte unge under 15 år, som ikke er gået ud af 9. klasse? Og ser ministeren et problem i, at en ung 15-årig, der stadig går i skole, f.eks. sidder 2 timer ved kassen en onsdag eftermiddag efter skoletid – altså, at det er forretningens størrelse, der er afgørende, og ikke belastningen omkring arbejdet?

Kl. 14:06

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:06

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg må først sige, at der ikke er tale om en overimplementering, rent faktisk tværtimod. Udgangspunktet for direktivet er, at unge under 15 år ikke må arbejde, og direktivet åbner så nogle muligheder for, at man også kan give noget arbejde til unge helt ned til 13 år, men med udgangspunkt i deres sikkerhed og tryghed. Det synes jeg sådan set er en udmærket indgangsvinkel til at tage hånd om børn og unge.

Så har vi gjort det, som vi har gjort så mange gange, når det gælder arbejdsmarkedspolitik i Danmark, at vi har sat os ned sammen med arbejdsmarkedets parter, og sammen med os har de været med til at definere det her.

Jeg kan måske ikke helt gennemskue de eksempler, som hr. Flemming Damgaard Larsen kommer med her, men bare sige, at det her er lavet i samarbejde med arbejdsmarkedets parter med henblik på at beskytte de unge og er så i øvrigt, kan man sige, revideret sidste gang i 2005 under den tidligere regering.

Kl. 14:07

Formanden :

Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:07

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det er jo rimeligt at beskytte unge mennesker og børn. Men det afgørende her er ikke arbejdets karakter, og det er heller ikke, hvor hårdt arbejdet er, eller hvor meget man arbejder, eller hvor belastende arbejdet er. Det afgørende er forretningens størrelse i kvadratme-

ter, og det er dog en mærkelig og besynderlig regel, som ingen kan forstå.

Derfor vil jeg gerne have ministeren til at svare mere konkret på, om ikke ministeren mener, at det er helt urimeligt, at en købmandsforretning af en vis størrelse kan få et strakspåbud, mens den unge godt må udføre et stykke arbejde hos f.eks. en grønthandler, hvor arbejdet måske er mere belastende end at sidde ved kassen i et supermarked.

Kl. 14:08

Formanden :

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:08

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jamen jeg kan jo nok ikke komme det ret meget nærmere end ved delvis at gentage det svar, jeg her har givet. Vi har ikke overimplementeret det her direktiv, tværtimod. Vi er også gået helt ned til, at 13-årige kan deltage i lettere arbejde med afsæt i deres tryghed og sikkerhed. Det har arbejdsmarkedets parter, som jo med al respekt måske er dem, der er tættest på – i hvert fald tættere på, end jeg føler mig som minister – været med til at definere. Det er noget, der har fungeret i mange år, og senest i 2005 – det er selvfølgelig også ved at være nogle år siden – er der endnu en gang blevet kigget på det, og der er de regler, der er, og som har afsat i aftalen med arbejdsmarkedets parter.

Kl. 14:09

Formanden :

Hr. Flemming Damgaard Larsen, sidste omgang.

Kl. 14:09

Flemming Damgaard Larsen (V):

Nu er det jo ikke afgørende, at reglen har været der i mange år; man kan jo sige, at den dumhed har været der i mange år. Det er derfor, jeg godt vil have, at ministeren vil tage aktion på det her forhold og se, om det ikke kan blive ændret. For det er jo helt urimelige rammer og heller ikke logiske regler, og det skal der være, for at det er gennemskueligt, og for at virksomhederne kan følge reglerne og på den måde få arbejdspladser til at vokse i antal osv. osv.

Derfor vil jeg godt spørge, om ikke ministeren har intentioner om at rydde op i antallet af ulogiske og overdrevne danske regler, der både besværliggør arbejdet unødigt for virksomhederne, men også rammer de unge mennesker.

Kl. 14:09

Formanden :

Ministeren.

Kl. 14:09

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Hr. Flemming Damgaard Larsen kommer med et meget konkret spørgsmål: Vil jeg tage aktion på det her? Dertil er svaret: Nej, det vil jeg ikke. Jeg synes, det er godt, at vi har nogle regler, som beskytter de unge mennesker, og for mig handler det først og fremmest om, at vi skal beskytte dem, og at de unge mennesker så i øvrigt skal have god tid til at passe deres skole; det tror jeg er rigtig vigtigt for dem.

Kl. 14:10

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til beskæftigelsesministeren af hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:10

Spm. nr. S 256

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Mener ministeren ligesom spørgeren, at det er vanvittigt, at en arbejdsgiver skal udarbejde en udførlig arbejdspladsbrugsanvisning for, hvordan afkalkningsmiddel til en kaffemaskine bruges rigtigt, hvis det er en del af medarbejderens arbejdsopgaver at stå for kaffebrygningen, når der findes kaffemaskiner og afkalkningsmiddel i enhver danskers hjem?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 14:10

Flemming Damgaard Larsen (V):

Mener ministeren ligesom spørgeren, at det er vanvittigt, at en arbejdsgiver skal udarbejde en udførlig arbejdspladsbrugsanvisning for, hvordan afkalkningsmiddel til en kaffemaskine bruges rigtigt, hvis det er en del af medarbejderens arbejdsopgaver at stå for kaffebrygningen, når der findes kaffemaskiner og afkalkningsmiddel i enhver danskers hjem?

Kl. 14:10

Formanden :

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:10

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kan godt høre det lidt kuriøse i spørgsmålet, og derfor er jeg sådan set også glad ved at kunne give spørgeren et meget præcist svar. Jeg vil gerne slå fast, at hvis der er afkalkningsmiddel i en mængde, så det f.eks. svarer til den i en almindelig husholdning, så skal der typisk ikke laves arbejdspladsvurdering for det produkt. Der findes en bagatelgrænse, som beror på en konkret vurdering af mængden af kemikalier og antallet af forskellige produkttyper og af, hvor hyppigt disse produkter bliver anvendt.

Reglerne betyder altså ikke, som det ligesom bliver antydnet her, at der skal laves en arbejdspladsbrugsanvisning, blot fordi der skal afkalkes en enkelt kaffemaskine. Det er således kun, når vi taler om større mængder af farlige stoffer, at der skal udarbejdes en arbejdspladsvurdering. De danske arbejdsmiljøregler skal således leve op til de regler, der også i det her tilfælde følger et EU-direktiv om kemiske stoffer. Direktivet omfatter alle arbejdstagere, der arbejder med kemikalier.

Arbejdspladsbrugsanvisningen opfylder således direktivets krav om, at der som udgangspunkt skal udarbejdes en arbejdspladsvurdering, når det drejer sig om kemikalier, men der er som sagt en bagatelgrænse her. Og at vi er opmærksomme i forhold til kemikalier er selvfølgelig fuldstændig afgørende, for der er jo tale om produkter, som kan være til fare for den enkelte arbejdstager, men den bagatelgrænse er jeg sådan set også meget glad ved er der.

Kl. 14:12

Formanden :

Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:12

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det er jo helt rigtigt, hvad ministeren siger, altså at der er det her EU-direktiv for virksomheder, hvor der arbejdes med kemiske stoffer. Men i Danmark er direktivet implementeret som et krav til alle virksomheder. Danske virksomheder skal derfor udfærdige og også opdatere disse arbejdspladsbrugsanvisninger for bl.a. de her helt almindelige husholdningsmidler, hvis de bliver anvendt i virksomheden.

Jeg kan ikke helt forstå, at ministeren siger, at der er den her bagatelgrænse. For det er jo ikke den, der køres efter i praksis. Men jeg er da glad for, hvis ministeren nu vil sikre, at det er den, der bliver fulgt i praksis.

For ellers er der igen jo tale om – det er der jo – en overimplementering på et område, som er helt unødvendig og helt uforståelig for ganske almindelige mennesker.

Kan jeg nu være sikker på, at ministeren vil sikre, at Arbejdstilsynet ikke farer frem og på den måde gør det modsatte af, hvad ministeren står her og siger, således at konkurrenceevnen for danske virksomheder ikke mindskes af den her overimplementering, der i virkeligheden er tale om?

Kl. 14:13

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:13

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu kender jeg jo hr. Flemming Damgaard Larsen fra gentagne gange i spørgetiden, og derfor skal jeg lige præcisere noget. Hr. Flemming Damgaard Larsen siger, at der nu igen er tale om en overimplementering af et EU-direktiv, men jeg tror, at vi lige før faktisk fik slået fast, at der ikke var tale om en overimplementering af et EU-direktiv. Og i den her situation skal vi også lige have slået fast, at der heller ikke er tale om en overimplementering af et EU-direktiv.

Jeg gjorde det helt klart i mit svar, at der er en bagatelgrænse, og det er jeg sådan set godt tilfreds med. Når der står *alle* virksomheder, vil jeg sige til hr. Flemming Damgaard Larsen, så kan man ikke udlede det, som spørgeren gør her. Det skyldes selvfølgelig, at hvis man ikke som udgangspunkt sagde alle virksomheder, så skulle man ind og lave en positivliste på det her, og så ville man få et bureaukrati, der ville noget.

Så når der er medarbejdere, som har med kemikalier at gøre, så skal de selvfølgelig beskyttes, og det er det, direktivet går ud på.

Kl. 14:14

Formanden :
Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:14

Flemming Damgaard Larsen (V):

Jeg vil godt være helt sikker på, at jeg har forstået ministeren. Ministeren siger, at der er en bagatelgrænse – og det er jo fint nok. Men vil ministeren så sikre, at det i den her situation, hvor det handler om et afkalkningsmiddel til en kaffemaskine, som man har i et hvert dansk hjem, kommer til at gælde på en sådan måde, at man så ikke har det her krav til virksomheder, hvor man bruger afkalkningsmiddel til kaffemaskiner?

Kl. 14:14

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:14

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg ved jo, at Arbejdstilsynet i hvert fald hverken kommer hjem hos mig personligt eller hos hr. Flemming Damgaard Larsen for at kontrollere, om vores kaffemaskine bliver afkalket. Det andet, jeg sagde, var omkring en bagatelgrænse. Så kan der være store institutioner, hvor der er meget, der skal afkalkes. Det vil sige, at der er en stor mængde af kemikalier til stede, og ja, så er det en anden situation.

Jeg tror egentlig, jeg var meget præcis i forhold til bagatelgrænsen, og den skal man jo ikke bruge kræfter på. Men vi skal bruge

kræfter generelt i forhold til kemikalier, for vi ved jo, at det er noget, der er med til at påvirke mennesker, som bare passer deres arbejde.

Kl. 14:15

Formanden :

Hr. Flemming Damgaard Larsen, sidsterunde.

Kl. 14:15

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det kan vi sagtens være enige om. Og derfor vil jeg slutte af med så at spørge, om ministeren vil sikre, at Arbejdstilsynet ikke bruger tid og kræfter på at genere mindre virksomheder, hvor man bare har en ganske almindelig husholdningskaffemaskine, der står og laver kaffe, og dermed også har afkalkningsmiddel til brug for den pågældende kaffemaskine.

Kl. 14:15

Formanden :

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:15

Beskæftigelsesministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne forsikre om, at Arbejdstilsynet ikke bruger unødigt tid og kræfter på en enkelt kaffebrygger ude omkring på de enkelte kontorer.

Kl. 14:15

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til undervisningsministeren af fru Marie Krarup.

Kl. 14:16

Spm. nr. S 242

11) Til undervisningsministeren af:

Marie Krarup (DF):

Vil ministeren i anledning af Operation Dagsværk den 5. november 2014 oplyse, hvad ministeren vil gøre for at sikre, at undervisningstiden i gymnasiet bliver brugt på undervisning og ikke på politiske projekter?

Formanden :

Værsgo.

Kl. 14:16

Marie Krarup (DF):

Spørgsmålet lyder: Vil ministeren i anledning af Operation Dagsværk den 5. november 2014 oplyse, hvad ministeren vil gøre for at sikre, at undervisningstiden i gymnasiet bliver brugt på undervisning og ikke på politiske projekter?

Kl. 14:16

Formanden :

Undervisningsministeren.

Kl. 14:16

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Tak for ordet. Vi to stod også her på præcis samme tidspunkt sidste år og diskuterede Operation Dagsværk. Derfor vil jeg godt starte med at sige, at jeg synes, at Operation Dagsværk, som i øvrigt har kørt i mange år, er et initiativ, der har en række kvaliteter.

I år er de unge ude at give et dagsværk for at bidrage til projekter, der hjælper unge homoseksuelle i Kenya, som desværre bliver udsat for undertrykkelse på forskellige leder og kanter. Så både formålet og det, at unge mennesker her i Danmark vælger at gå ind og støtte internationalt arbejde, synes vi er al ære værd.

Angående hvad der hører til eller ikke hører til undervisningen, er det sådan, at der er vedtaget nye retningslinjer. Det blev der tilbage før Operation Dagsværk i 2013, og da orienterede jeg også fru Marie Krarup om, hvordan de nye retningslinjer er. Der står, og jeg citerer: Ingen elever må tvinges til at deltage i Operation Dagsværks aktiviteter. Det er jo vigtigt. Man kan ikke blive tvunget til at deltage i at lægge arbejde eller deltage i indsamling eller andet.

Det er ledelsen på den enkelte skole, der beslutter, om skolen deltager i Operation Dagsværk. På en skole, der vælger at deltage, kan dagsværksdagen afvikles på to måder. For det første kan den afvikles sådan, at dagsværksdagen er en fridag. De elever, der deltager i Operation Dagsværk, kan efter eget valg benytte fridagen hertil. Der vil jeg gerne understrege, at det er en fridag, og det betyder så, at eleverne skal modtage undervisning en anden dag, så de mister ikke undervisning, hvis det er den model, man vælger.

Det andet er, at dagsværksdagen kan være en skoledag med undervisning, og det kræver selvfølgelig, at indholdet af undervisningen skal tilgodese fagenes formål, og det mener jeg i den grad det gør, når man går ind og arbejder med ulandsarbejde med støtte til forskellige typer af organisationer – her unge – og forskellige dele af det, vi ville kalde menneskerettigheder. Derfor er vi helt trygge ved, at de aktiviteter også lever op til det, man kan gøre i gymnasiet, med de to valgmuligheder, der er.

Kl. 14:18

Formanden :

Fru Marie Krarup.

Kl. 14:18

Marie Krarup (DF):

Vi stod her også for 1 år siden, og hvis jeg bliver genvalgt og ministeren fortsætter som undervisningsminister, står vi her også til næste år, indtil Operation Dagsværk er væk.

Jeg synes, det er fint, at unge mennesker gerne vil bruge energi på at lave politiske og velgørende aktiviteter, men de skal bare bruge deres fritid på det. Voksne eller lærere eller skoleledere eller undervisningsministre eller ordførere bør være så ansvarlige, at de kan sige til eleverne: Brug jeres fritid på det her, og lad være med at forstyrre undervisningen. Der bør simpelt hen ikke afsættes tid i undervisningen til den slags projekter.

Der er i forvejen alt for lidt tid til undervisning, især den særfaglige undervisning er meget svær at nå, og derfor er det selvfølgelig en frækhed uden lige, at man vil acceptere, at nogle af eleverne forlader undervisningen for at gå ud og lave frivillige projekter i skoletiden, således at det bliver vanskeligt at gennemføre en undervisning for hele klassen.

For selv om man siger, at det er frivilligt og der gives undervisning på et andet tidspunkt, så er det bare sådan ude i virkeligheden, at når halvdelen af klassen er væk den ene dag, så er det meget svært at få det indhentet på en anden måde. Det er da klart, at det er forstyrrende i undervisningen.

Derudover er det også et politisk projekt, der tilgodeser visse politiske holdninger. Hvis det var sådan, at man gav plads til alle politiske projekter, som man havde lyst til i skolen, så ville der jo simpelt hen ikke være tid til nogen som helst form for undervisning. Men det er selvfølgelig nødvendigt, at man vælger ud, når man vil give plads til politiske projekter, og så bliver det da selvfølgelig i nogle bestemte retninger.

Vi skal ikke diskutere, om det er venstreorienterede eller højreorienterede, eller hvad det nu er. Jeg synes, at selve princippet med, at man lader velgørhedsarbejde eller politisk arbejde være en del af undervisningstiden, ganske enkelt er forkert, som sagt især på et tidspunkt, hvor det er så svært at nå de faglige læseplaner.

Så derfor vil jeg spørge undervisningsministeren endnu en gang, om hun ikke vil sende et brev til skolerne og opfordre gymnasierne

til at lægge Operation Dagsværk i dvale eller afskaffe den, så man kan koncentrere sig om undervisningen på landets uddannelsesinstitutioner.

Kl. 14:20

Formanden :

Undervisningsministeren.

Kl. 14:20

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er jo fair nok, at Dansk Folkeparti altid har været modstander af Operation Dagsværk. Men der er et meget bredt politisk flertal, der synes, at det er rigtig vigtigt, bl.a. fordi det lever op til det, som er gymnasiets formål. Der er mange mål for, hvad eleverne skal have med sig, når de er færdige med en gymnasial uddannelse. Men noget af det er, at eleverne skal lære at forholde sig reflekterende og ansvarligt til den omverden, de er en del af, og derfor er det helt i tråd med det at give et dagsværk til de projekter. Det er lige præcis derfor, at det er lagt op som en valgmulighed, hvordan de enkelte skoler vil gribe det an, og derfor vil jeg også foreslå, at fru Marie Krarup kan tage diskussionen med de enkelte skoler. Men det er faktisk vigtigt at decentralisere muligheden med den klare retningslinje, at det skal leve op til undervisningens mål, såfremt det er en del af undervisningstiden.

Kl. 14:21

Formanden :

Fru Marie Krarup.

Kl. 14:21

Marie Krarup (DF):

Jeg synes, det er en undervisningsministers ansvar at sørge for, at eleverne i Danmark får mest mulig undervisning. Og derfor synes jeg helt klart, at undervisningsministeren burde tage affære og ikke lade det være op til et lokalt valg, om man har lyst til at undervise eller ej.

Det fører jo netop ikke til en reflekterende eller ansvarlig stillingtagen, når man tvinger børn til at deltage i ét bestemt politisk projekt. Det er da lige præcis det modsatte, og derfor er jeg meget glad for, at der er faldende deltagelse i Operation Dagsværk, og at der er nogle, der er begyndt at lave alternative Operation Dagsværk. Så der er nogle få elever – og der bliver heldigvis stadig flere – der kan tænke selvstændigt og kan gå imod strømmen. Det synes jeg er flot.

Kl. 14:22

Formanden :

Undervisningsministeren.

Kl. 14:22

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg synes, det er fremragende, at der er elever, der vælger at lave andre typer af dagsværk. For det viser jo netop, at de også går ind og tager ansvar og altså ser sig selv i forhold til en global omverden. Men jeg vil godt understrege, at der er ingen elever, ingen elever, der kan tvinges til at deltage i Operation Dagsværk.

Det sidste, jeg bare vil informere om, er, at de dagsværksprojekter, der kan få støtte, skal være nogle, som lever op til de regler, der gælder for at kunne ansøge om ulandsmidler – altså for at man overhovedet kan have dem med. Så man kan ikke lave Operation Dagsværk for hvad som helst. Det er noget, der kører efter de officielle retningslinjer for organisationer, som også kan søge midler i forhold til ulande.

Kl. 14:22

Formanden :

Fru Marie Krarup, sidste omgang.

Kl. 14:22

[Ministeren besvarer ved en fejl spm. nr. S 263 i stedet for spm. nr. S 262]

Kl. 14:24

Marie Krarup (DF):

Jeg forstår ikke, at undervisningsministeren ikke vil påtage sig det ansvar at sørge for, at eleverne i de danske gymnasier får mest mulig undervisning, og at hun kan se bort fra, at det da selvfølgelig er politiske projekter. Ligesom ulandshjælp er politisk vedtaget og er politiske projekter, kan man da heller ikke være i tvivl om, at hvis man sætter børnene i gang med at samle ind til et eller andet bestemt politisk projekt til den tredje verden, så er det lige præcis det, det er, nemlig et politisk projekt, og noget, man bruger undervisningstid på, og som man forstyrrer undervisningen med. Det kan da ikke være rimeligt, at det sker i undervisningsministerens institutioner, når hendes ansvar er at sørge for, at eleverne i Danmark får mest mulig undervisning.

Kl. 14:23

Formanden :

Undervisningsministeren.

Kl. 14:23

Undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg tror ikke, der er nogen, der ikke ved, at Dansk Folkeparti ønsker at skære drastisk i ulandsbistanden. Det er jo den politiske holdning, Dansk Folkeparti har, og fair nok med det. Det er Dansk Folkepartis holdning.

Det, som vi gør for at sikre os, at der er kvalitet i Operation Dagsværk-projekterne, er, at de organisationer, man indsamler penge til, skal være organisationer, som lever op til de retningslinjer, der gælder, hvis man skal kunne ansøge om ulandsmidler generelt. Det er det første, vi gør.

Det andet er, at hvis det foregår i en del af undervisningstiden – og jeg vil godt understrege her, at man ikke kan tvinges til at deltage – så skal det leve op til de mål, der er for gymnasieuddannelsen. Og nogle af de mål, der er, er bl.a., at man skal kunne forholde sig til den globale omverden, og at man selv skal være med til at tage ansvar for den udvikling, der sker. Og det gør man med Operation Dagsværk.

Kl. 14:24

Formanden :

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Liselott Blixt.

Kl. 14:24

Spm. nr. S 262

12) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at regionerne bruger alle hospicepladser, der er til rådighed, så de ikke står tomme på grund af sparehensyn?

Formanden :

Værsgo. Og tak til undervisningsministeren.

Kl. 14:24

Liselott Blixt (DF):

Tak. Jeg vil spørge, hvordan ministeren vil sikre, at regionerne bruger alle hospicepladser, der er til rådighed, sådan så de ikke står tomme på grund af sparehensyn.

Kl. 14:24

Formanden :

Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Spm. nr. S 263

13) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at kræftpatienter får ernæringstilskud nok efter eller under en kræftbehandling, når de ikke kan tåle de fuldgyltige produkter og ikke har råd til dem, der tidligere har været tilskud til?

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Spørgsmålet tager udgangspunkt i, at Sundhedsstyrelsen hen over sommeren har haft et forslag til en ny bekendtgørelse om tilskud til ernæringspræparater i høring, og forslaget fjerner tilskuddet til visse ernæringspræparatyper, nemlig de såkaldt ikkefuldgyltige standardprodukter. Det er produkter, der alene anvendes som supplerende ernæring, fordi de f.eks. ikke har de nødvendige indhold af vitaminer og mineraler til at udgøre patientens eneste ernæring.

Jeg synes, der er grund til at understrege, at der ikke ændres på tilskud til de fuldgyltige produkter, altså de produkter, som har et næringsindhold, der yder et fuldgyldigt bidrag til patientens behov for næringsstoffer, hvor produktet i rette mængder kan anvendes som patientens eneste ernæring. Ændringen skal ses i lyset af, at der fortsat sker en stor udvikling af nye fødevarer, der egner sig godt til personer med ekstra behov for energi og protein, f.eks. syge og svækkede personer. Som eksempler kan nævnes energidrikke, yoghurt, skyr og is med højt indhold af f.eks. protein.

En stor del af de produkter kan tænkes anvendt som supplerende ernæring til patienter, men det betyder jo ikke, at der skal gives offentlige tilskud til samtlige produkter. Vi bør løbende holde øje med, hvor vores offentlige midler gør størst nytte, især når der hele tiden sker produktudvikling og en betydelig stigning i udgifterne på området. Ved at målrette det offentlige tilskud til fuldgyltige standardprodukter sikres det jo netop, at det går til præparater, der yder et fuldgyldigt bidrag til f.eks. kræftpatienters ernæring under eller efter kræftbehandling.

Så synes jeg også, der er grund til for god ordens skyld at nævne, at patienter, som berøres af de foreslåede ændringer, jo fortsat har mulighed for at søge kommunalt tilskud efter reglerne i sociallovgivningen. Men i den her sammenhæng synes jeg, det er fornuftigt, at Sundhedsstyrelsen har fokus på præparaternes ernæringsmæssige indhold.

Kl. 14:26

Formanden :

Tager jeg meget fejl, hvis både spørgeren spørger og ministeren svarer på spørgsmål 13, selv om det var spørgsmål 12, I skulle starte med? (*Liselott Blixt (DF):* Jeg hopper ned til det andet spørgsmål). Ja, ja, vi tager det bagefter. (*Liselott Blixt (DF):* Men nu har ministeren jo svaret). Ja, vi fortsætter, vi er bare opmærksomme på det.

Det er fru Liselott Blixt.

Kl. 14:27

Liselott Blixt (DF):

Det kan være svært en gang imellem, når man nu har to spørgsmål og det handler om samme gruppe patienter.

Det var svar på spørgsmålet om det tilskud, der gives til ernæringsdrikke, og det forslag til en ny bekendtgørelse, som man nu har sendt i høring. Jeg synes, det er problematisk, for det er sådan, at nogle kræftpatienter ikke kan tåle ernæringsdrikke, som er fuldgyltige, f.eks. fordi de er meget fede. De er meget svære at drikke, og det kunne være, ministeren selv skulle prøve at få sådan en en dag og så

tænke over, at hvis man samtidig har kvalme, vil det være meget svært at drikke den.

Derfor har man nogle andre produkter, som er lettere fordøjelige. De er så ikke fuldgyldige, fordi der ikke er lige så meget fedt i dem, men de gør, at man kan supplere sin kost med noget næring. Det, ministeriet nu er i gang med, altså hvis man siger ja til at tage tilskuddet væk fra de ikkefuldgyldige produkter, som der er, betyder, at det vil koste 1.600 kr. for de patienter, som ikke kan tåle det andet, altså de fuldgyldige, men som gerne vil have noget supplerende. Og det, jeg spørger ministeren om, er, om ikke det er et problem.

Kl. 14:28

Formanden :
Ministeren.

Kl. 14:28

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Så vil jeg også fortsætte med at besvare det stillede spørgsmål. Det er klart, at man bliver nødt til at holde sig til det, hvis der er kræftpatienter, som ikke kan tåle de fuldgyldige produkter, f.eks. på grund af kvalme eller madlede. Hvis lægen vurderer, at der er behov for, at patienten skal benytte ernæringspræparater, så anbefaler Sundhedsstyrelsen brug af fuldgyldige standardernæringsprodukter, fordi de indeholder det, som kroppen har brug for med hensyn til energi, protein, vitaminer og mineraler.

Så er det Sundhedsstyrelsens oplysning, at det er meget væsentligt, at patienter, som har kvalme, tilbydes tilstrækkelig dækning med kvalmestillende medicin. Det er også væsentligt, at patienter på hospitalet eller hos egen læge får rådgivning om de generelle forholdsregler, som kan iagttages, hvis man som kræftpatient lider af kvalme eller madlede, og som f.eks. kan være, at man indtager maden i små måltider.

Kl. 14:29

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det fru Liselott Blixt.

Kl. 14:29

Liselott Blixt (DF):

Jeg undrer mig over, at man ikke vil gøre det på en måde, så man sikrer, at patienterne kan få et andet produkt, hvis de ikke kan tåle det ene. Der var en artikel i Ekstra Bladet om kræftsyge Flemming, som netop havde rigtig god gavn af de saftprodukter, som der er næring i. Vi ved, at der er nogle patienter, som har svært ved at drikke, og de kan også fejlsynke, fordi de kan have lammelser i munden. De har rigtig god gavn af at få en is, der er proteinrig, og den vil man også fjerne tilskuddet til.

Hvorfor gør man ikke, som man gør med al anden medicin, hvor der er en liste over, hvad der skal bruges først, så man selvfølgelig tilbyder det fuldgyldige først? Og kan patienterne ikke tåle det, jamen så er der alternativer, de kan supplere deres kost med, sådan at vi i hvert fald sikrer, at når vi nu laver en hurtig udredning og en god behandling, så kan vi også holde folk i live.

Kl. 14:30

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 14:30

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Jeg synes, der er grund til – når spørgeren nævner den omtalte artikel i Ekstra Bladet – at sige, at Sundhedsstyrelsen jo udtalte sig til Ekstra Bladet om baggrunden for at stramme op og oplyste i den forbindelse, som jeg også har sagt nu nogle gange, at der jo fortsat er tilskud til ikkefuldgyldige sygdomsspecifikke præparater.

Efterfølgende har der været bragt en artikel i NetAvisen under overskriften »Proteindrikke uden effekt har fået milliontilskud«. I artiklen citeres Jens Kondrup, som er overlæge på Ernæringsenheden på Rigshospitalet og formand for Dansk Selskab for Klinisk Ernæring, og han oplyste, at de juicebaserede drikke kun giver et lille tilskud til ernæringen, da de enten mangler et eller flere af de livsnødvendige mineraler eller vitaminer eller har et for lavt indhold.

Jens Kondrup uddyber, at der ikke findes undersøgelser, som viser, at de juicebaserede drikke virker, men at der til gengæld er god dokumentation for, at de mælkebaserede produkter virker, da de indeholder protein, energi og nødvendige vitaminer og mineraler og dermed gør en forskel for patienterne, der får færre infektioner. Så heler bedre, patienterne bliver hurtigere mobiliseret, og i visse tilfælde kan de simpelt hen komme hurtigere ud af hospitalerne.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det fru Liselott Blixt.

Kl. 14:32

Liselott Blixt (DF):

Det her viser jo lige præcis, at når der sidder nogen bag et skrivebord og skal udfærdige noget, så kommer det til at se meget godt ud på papiret, for når man ikke kan spise, er det da selvfølgelig bedst at få det, der er fuldgyldigt, og det, der giver en et dagligt måltid. Men hvad, hvis man ikke kan tåle det og kaster mere op af den grund? Er det så ikke bedre at få noget, der bare giver lidt mere næring?

Det kunne være, at Sundhedsstyrelsens folk eller måske ministeren selv skulle gå ud og tale med nogle af de kræftpatienter, det drejer sig om, eller de afdelinger eller de apoteker, som sælger de her varer. Det gør bare, at vi ikke har lighed i sundhed, for dem, der har penge, har råd til at give de 1.600 kr. ekstra hver måned, mens dem, der kun har lidt, ikke har råd.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 14:32

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Nu citerede jeg jo bl.a. Jens Kondrup, som er overlæge på Ernæringsenheden på Rigshospitalet, og han har dog noget kontakt med, hvordan virkeligheden ser ud. Men jeg er sådan set enig med spørgeren i, at hvis der er situationer, hvor man ikke kan tåle de fuldgyldige produkter, og hvor de ikkefuldgyldige produkter vil have den her positive virkning, så må vi jo se på, hvordan de situationer kan håndteres.

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Det var spørgsmål 13, vi kom igennem.

Så kan jeg forstå, at vi går tilbage til spørgsmål 12, og det gør vi gerne.

Kl. 14:33

Spm. nr. S 262

12) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvordan vil ministeren sikre, at regionerne bruger alle hospicepladser, der er til rådighed, så de ikke står tomme på grund af sparehensyn?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

[Spm. nr. S 262 genoptages]

Liselott Blixt.

Kl. 14:33

en rigtig god udredning, altså at man, når det kommer til, at livet skal ende, vil gøre det bedste?

Kl. 14:36

Liselott Blixt (DF):

Vi tager spørgsmål 12 om hospicepladserne: Hvordan vil ministeren sikre, at regionerne bruger alle hospicepladser, der er til rådighed, så de ikke står tomme på grund af sparehensyn?

Kl. 14:33

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Ministeren.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det ministeren.

Kl. 14:33

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Danske patienter skal have adgang til god og lige behandling og pleje, hvis de er uheldeligt syge og døende, og det uanset om man har sin sidste dag i sit eget hjem, på sygehuset eller på et hospice. Det er regionernes og kommunernes ansvar at tilrettelægge indsatsen på området, så den palliative indsats er i orden. Indsatsen kan enten foregå i regi af sygehuse, i den kommunale hjemmepleje eller på et hospice, som jeg og spørgeren jo også har snakket en del om, bl.a. under de seneste satspuljeforhandlinger.

I forhold til brugen af hospicepladser er det regionens ansvar at indgå aftaler med de hospicer, der ligger i regionen. Så regionsrådet bestemmer altså grundlæggende selv, hvilke hospicer man ønsker at indgå aftale med, og hvilken kapacitet man har brug for. Det skal selvfølgelig, som jeg nævnte før, ses i sammenhæng med den øvrige palliative indsats på området.

I forhold til spørgsmålet om sparehensyn vil jeg bare påpege, at regeringen gennem de seneste 3 års økonomiaftaler har løftet kommunernes og regionernes økonomi med 4 mia. kr., at sundhedsstrategien giver yderligere 5 mia. kr. til sundhedsområdet, og at der samtidig nu er indgået en delaftale med Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti, som løfter sundhedsområdet med yderligere 1,5 mio. kr. Desuden er der jo, som jeg også nævnte før, i forbindelse med de seneste satspuljeforhandlinger afsat midler til at styrke den palliative indsats i kommunerne.

Jeg synes ikke, det er formålstjenligt, hvis jeg står her og dikterer, at en region skal bruge samtlige senge på en privatejet institution, ligesom jeg ikke vil diktere, hvor mange pladser en privatejet institution skal bygge. Men jeg har da en klar forventning om, at regionerne og kommunerne sikrer, at døende patienter får den pleje og behandling, de har behov for, uanset hvor de har deres sidste tid.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det fru Liselott Blixt.

Kl. 14:35

Liselott Blixt (DF):

Jamen det undrer mig. Altså, jeg synes jo, det er utrolig godt, at der er blevet sat en del midler af på sundhedsområdet. Man vil gerne gøre noget for eksempelvis kræftpatienter, som man sætter store beløb af til.

Men det undrer mig – netop når vi taler om palliativ behandling – at man ikke vil gøre brug af dem til hospicepladser. For vi ved, at der ligger meget syge mennesker på sygehusene og dør og gerne vil have en hospiceplads, som vi ved er til gavn, og som vi har prioriteret gennem kræftpakkerne, og vi ved, at en hospiceplads bliver medfinansieret af kommunen, så det sikres, at man får den bedste pleje, der er for en døende.

Så det er jo klart, at jeg synes, det er et problem, når vi ser, at der står fire stuer tomme, fordi Region Midtjylland siger, at det ikke er noget, man vil sætte flere penge af til. Kan ministeren ikke se, det er et problem, i og med at vi gerne vil lave en god kræftbehandling og

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Det synes jeg faktisk ikke er en fair fremstilling af, hvordan det forholder sig. Altså, jeg tror, at jeg og spørgeren er grundlæggende enige om, at hospicepladsen er en blandt flere funktioner, som kan vælges i sidste ende. Og vi har jo i satspuljeforhandlingerne – bare for nylig – afsat 12 mio. kr. ekstra i 2015 til aflastningstilbud for familier med uheldeligt syge børn, ligesom vi, også i satspuljeforhandlingerne, har afsat penge til et modelkommuneprojekt, som er et forsøg på at arbejde os rundt om den her problemstilling, nemlig hvordan vi sikrer, at man får en værdig død.

Så jeg synes, det er forkert at sige, at man kan måle, hvor værdig en død man får, ved at måle på, hvor mange hospicepladser der bliver brugt.

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det fru Liselott Blixt.

Kl. 14:37

Liselott Blixt (DF):

Jamen jeg kunne forstå det, hvis vi allerede nu havde den her rigtig gode palliative behandling ude i hjemmene eller i nærheden af, hvor folk bor. Det kunne være på plejehjem, hvor vi havde nogle rigtig gode palliative teams.

Men det ved vi vi ikke har. Vi kan se, at der er pladser, og at vi ved, at der samtidig er borgere, der er interesseret i at komme på hospice, men ikke kan, fordi økonomien står i vejen.

Det er jo igen ulighed i sundhed: Har du råd, kan du selv betale, men er du en af dem, der ikke selv har råd til at betale en hospiceplads, så er det på sygehuset – måske på en travl afdeling – at du skal ende dit liv.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det ministeren.

Kl. 14:38

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Ja, på den ene side. Men på den anden side ville det også være en helt uholdbar situation, hvis hvem som helst der havde lyst til at lave en hospiceplads i privat regi kunne tvinge regionen til at købe den plads. For så ville man for alvor få skævvredet mulighederne for bl.a. at foretage den palliative indsats, som skal ske over for alle de patienter, som har brug for hjælp.

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:38

Liselott Blixt (DF):

Jeg tror ikke, at jeg kommer så meget videre. Jeg vil bare sige, at jeg kan undre mig over, at man bruger så mange midler til udredning og behandling, men ikke vil det bedste for patienterne, når det drejer sig om hospice, rehabilitering eller ernæring. Tak.

Kl. 14:38

Kl. 14:41

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det ministeren.

Kl. 14:38

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Jeg kan ikke anerkende den præmis, at fordi vi satser kraftigt på at hjælpe kronikere og satser kraftigt på at hjælpe kræftpatienter, så skulle det samtidig være et fravalg af at sikre, at der er en ordentlig indsats for døende patienter. Jeg synes sådan set, at vi gør en kæmpe palliativ indsats, og jeg synes også, at vi ved satspuljefalter osv. udbygger den indsats for at hjælpe dem, som er døende.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Vi siger tak til fru Liselott Blixt.

Så går vi videre med spørgsmål nr. 14, og det er så fra fru Sophie Løhde fra Venstre.

Kl. 14:39

Spm. nr. S 270

14) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Hvorfor mener regeringen ikke, at der er behov for en kræftplan IV, som foreslået af Venstre?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 14:39

Sophie Løhde (V):

Tak, formand. Hvorfor mener regeringen ikke, at der er behov for en kræftplan IV, som foreslået af Venstre?

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det ministeren.

Kl. 14:39

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Selv om vi hele tiden bliver bedre og bedre til at behandle mennesker med kræft, skal vi fortsat sikre, at der er endnu flere, der overlever en kræftsygdom. Derfor skal vi selvfølgelig løbende tage bestik af de udfordringer, som der er på kræftområdet.

Jeg er sådan set ikke så optaget af, hvad man kalder tingene, men jeg synes, at en ting står klart, nemlig at regeringen som noget nyt har sat et forpligtende og ambitiøst mål om, at tre ud af fire skal overleve kræft i 2025. Det er jo også for at have et mål for øje, som vi kan sætte og justere kursen ud fra, og i forhold til målet har jeg noteret mig, at Kræftens Bekæmpelse har kaldt målet for både ambitiøst og realistisk.

Regeringen vil over de næste 4 år investere over 1 mia. kr. i bedre kræftbehandling. Det handler bl.a. om, at vi skal blive bedre til at stille en tidlig diagnose, så flere kan overleve. Derimod savner jeg stadig at få svar på, hvad Venstre vil på kræftområdet efter 2015, og ikke mindst hvordan Venstre vil finansiere de mange løfter, og hvor mange af pengene der skal gå til privathospitalerne.

For hvad hjælper det at lave en plan, hvis man ikke har pengene til at følge den op? Det eneste, vi ved med sikkerhed, er, at Venstre vil fodre regionerne og kommunerne med deres egen hale.

Regeringen sætter derimod handling bag ordene, og det vel at mærke med en fuldt finansieret og langsigtet plan inden for en ansvarlig økonomisk politik, som i den grad er til gavn for de danske kræftpatienter.

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det fru Sophie Løhde.

Kl. 14:41

Sophie Løhde (V):

Man skulle næsten tro, at sundhedsministeren havde sluppet tøjlerne og var begyndt at indstille sig på at skulle sidde et andet sted i Folketingssalen, siden rollerne nu pludselig bliver byttet om, så det er ministeren, der stiller spørgsmål til Venstres sundhedsordfører, frem for at besvare de spørgsmål, der er oversendt til ministeren til besvarelse.

Men lad mig tage udgangspunkt i det, som ministeren så dog kom ind på, og som pegede i retning af at være et svar på det, jeg har spurgt om, nemlig hvorfor regeringen ikke vil lave en kræftplan IV, som vi har foreslået i Venstre – altså, det er jo ikke nok at sætte mål for den danske kræftindsats, hvis man ikke også kan pege på midlerne.

Jeg synes, det var positivt, at ministeren sagde, at regeringen egentlig ønsker at tage løbende bestik af udfordringerne på kræftområdet. Det synes jeg er positivt at ministeren siger. Men så må svaret da også undre så meget desto mere.

Hvis vi går tilbage og ser på, hvad der var bevæggrunden for, at man i sin tid igangsatte den første kræftplan, Kræftplan I, så kan vi se, at det jo bl.a. var med afsæt i, at der var et stort kapacitetsefterslæb, fordi man op igennem 1990'erne ikke i tide havde sørget for at have den fornødne planlægning på plads.

Man kan jo sige, at det ligesom er den udfordring vi ikke synes vi skal have i en gang til, for det var jo noget, der kostede os dyrt i forhold til overlevelsen på kræftområdet, fordi det medførte nogle meget lange ventetider for kræftpatienterne.

Når nu vi ved, at vi står over for nogle rigtig store udfordringer på kræftområdet, så er det mig ubegribeligt, at den her regering ikke ønsker at sætte ansvarligheden i højsædet ved at sige, at selvfølgelig skal vi sørge for, at det danske sundhedsvæsen – ikke bare i morgen, men også om 5 år og 10 år – er gearret til de udfordringer, som vi alt andet lige ved kommer på kræftområdet.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 14:43

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Jeg kan da godt forstå, at det føles ubelejligt for spørgeren at skulle redegøre for, hvordan tingene skal hænge sammen, når det er så åbenlyst for enhver, at Venstres økonomiske politik heller ikke her hænger sammen. Ikke desto mindre synes jeg, at når man vil kigge langt ud i fremtiden, så er det relevant at stille spørgsmålet: Hvor skal pengene komme fra? Det savner jeg stadig væk svar på.

Så vil jeg bare sige, at jeg jo kan konstatere, at de grundlæggende elementer, der ligger i den kræftsatsning, som vi har lavet over de seneste år – nemlig bedre redskaber til hurtigere at opdage og reagere på mistanke om kræft og en øget kapacitet til at undersøge kræft – præcis er nogle ting, som vil kunne hjælpe os til at sikre det langsigtede mål, som spørgeren efterlyser, nemlig at tre ud af fire skal overleve kræft i 2025.

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:44

Sophie Løhde (V):

Det, der i hvert fald er åbenlyst for enhver, er, at regeringen ikke bryder sig om det faktum, at Venstre prioriterer sundhedsområdet højere, end regeringen gør. Vi afsætter 1 mia. kr. ekstra til sundhedsområdet i 2015, og ministeren indgik i går i forbindelse med finansloven selv en delaftale med sine støttepartier, hvor man siger: Vi synes kun, der skal bruges 600 mio. kr. ekstra på sundhedsområdet.

Ja, det er en væsentlig forskel, om man ønsker at afsætte 600 mio. kr., eller om man som Venstre synes, der skal afsættes 1 mia. kr. ekstra til næste år, heraf også det dobbelte på kræftområdet.

Men hvad er det for en udvikling på kræftområdet, som ministeren ikke mener at vi skal tage højde for fremadrettet, når nu den her regering stædigt insisterer på, at det er en dårlig idé med en kræftplan IV som foreslået af Venstre? Hvorfor er det, at vi skal til at gentage fortidens fejl fra 1990'erne og endnu en gang risikere at havne i store kapacitetsproblemer fremadrettet?

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det ministeren.

Kl. 14:45

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Jeg bliver simpelt hen nødt til at anholde, at spørgeren siger, at Venstre vil prioritere sundhed højere. Venstre har i sit finanslovsudspil sat 1 mia. kr. af i 2015, og man er så efterfølgende kommet i tanke om, at man, når tiden kommer, også vil prøve at se, om man finde de penge i 2016, 2017 og 2018 – nu må vi se. Men samtidig har Venstre – hvad man ikke har snakket så meget om – sagt, at 460 mio. kr. af den milliard skal finansieres af sundhedsvæsenet selv.

Så af den milliard, man giver til sundhedsvæsenet, tager man lige de 460 mio. kr. fra sundhedsvæsenet, og hvis vi trækker de to tal fra hinanden, kan vi klart se, at situationen er, at Venstre jo slet ikke har prioriteret sundhedsområdet i det omfang, som man vil give indtryk af. Og den sandhed er også gået op for folk langt ind i Venstre. Jeg står med et citat fra en Venstreborgmester – det er så på det kommunale område – som siger:

»Kommunerne og regeringen har jo en aftale. Der ligger det fast, hvilke tilskud vi får næste år. Så jeg har svært ved at se, at Venstre lige kan nappe pengene i 2015«.

Det siger John Engelhardt, som i øvrigt er Venstreborgmester i Glostrup Kommune.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det fru Sophie Løhde.

Kl. 14:46

Sophie Løhde (V):

Hold da op, ministeren har været langt ned i skufferne for at forsøge at finde et eller andet modsvar til det her. Det er jo en ren tilståelses-sag, når sundhedsministeren ikke engang synes, han skal besvare spørgsmålene, men i dag alene står og peger fingre ad andre og synes han skal finde et eller andet gammelt citat fra en borgmester vedrørende det kommunale område. Altså hallo, vi snakker om sundhedsvæsenet!

Vi foreslår selvfølgelig ikke at tage et skridt frem til næste år for så at tage to skridt tilbage, det siger sig selv. Og jeg vil sige, at jeg ikke tror, man kan anklage Venstre for at have et problem i forhold til at sige en ting før valget for bagefter at gøre det stik modsatte – om der er andre her i Folketingssalen, der måtte have et andet udgangspunkt og føle sig truffet i den forbindelse, må de jo selv svare for.

Jeg mangler bare et klart svar fra regeringen: Hvorfor er det, man synes, det er så dårlig en idé at lave en kræftplan IV som foreslået af Venstre? Hvad er det for en del af udviklingen på kræftområdet, som ministeren mener vi ikke skal tage højde for i forhold til planlægningen på sundhedsområdet?

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det ministeren. (*Telefonlyd fra salen*). Hvis man skal tale i telefon i salen, hvad man ikke må, skal man altså gøre det sådan, at formanden ikke opdager det.

Kl. 14:47

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Det synes jeg lyder som et rimeligt hensyn.

Jeg vil bare sige til det der med at pege fingre og om at finde et gammelt citat: Altså, citatet er jo kommet oven på jeres eget finanslovsudspil, så det vil sige, at det er kommet efter det udspil. Det kan godt være, spørgeren synes, at det er meget lang tid siden, men det synes jeg nu ikke. Altså, citatet er tilbage fra den 14. september i år, så så lang tid tilbage er det heller ikke.

Med hensyn til det der med at tage et skridt frem og to tilbage vil jeg spørge, om det ikke lige præcis er det, man gør, når man siger, at der er 1 mia. kr. til regionerne til at forbedre sundhedsvæsenet, og så bagefter siger: Så snupper vi lige de 460 mio. kr. igen allerede til næste år?

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er vi færdige med spørgsmål 14.

Vi går videre til spørgsmål 15, og det er fortsat sundhedsministeren, der sidder i ministerstolen, og det er fortsat fru Sophie Løhde, der stiller spørgsmålet.

Kl. 14:48

Spm. nr. S 271

15) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Er ministeren enig i, at kræftpakkerne, som VK-regeringen indførte sammen med regionerne, i vid udstrækning har øget ligheden i sundhed for danskerne – ikke mindst for dem med kort eller ingen uddannelse?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 14:48

Sophie Løhde (V):

Så må vi håbe, at der kommer et svar på det spørgsmål.

Er ministeren enig i, at kræftpakkerne, som VK-regeringen indførte sammen med regionerne, i vid udstrækning har øget ligheden i sundhed for danskerne – ikke mindst for dem med kort eller ingen uddannelse?

Kl. 14:48

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Jeg er enig med Venstres ordfører i, at indførelsen af kræftpakkerne har været en god ting for de danske kræftpatienter. Det tror jeg sådan set vi er enige om på tværs af Folketingets partier. Og hvor er det godt, at de har bidraget til at reducere uligheden i sundhedsvæsenet.

Jeg forstår, at Venstre nu er begyndt at interessere sig for ulighed i sundhedsvæsenet. Det næste bliver vel så, at Liberal Alliance begynder at interessere sig for de arbejdsløse, eller at Enhedslisten vil hjælpe børsspekulanter i skattely.

Hvorfor klinger det så hult, at Venstres ordfører er bekymret, når hun taler om ulighed i sundhedsvæsenet? Det er jo, fordi den tidlige-

re VK-regering på lange stræk lige præcis skabte et A- og et B-hold på sundhedsområdet. Det var VK-regeringen, der parkerede pensionister, folk med kroniske sygdomme, folk, der havde mistet deres arbejde, og folk med små indkomster på B-holdet – altså alle dem, der ikke kunne tegne en privat forsikring og springe køen over. Det var Venstre, der ifølge Rigsrevisionen spildte millioner af danskernes skattekrone på at forgylde privathospitalerne, og det er de borgerlige, der i dag bliver ved med at tale om, at der skal være brugerbetaling, når man bliver syg og skal til lægen, hvilket vil føre til endnu mere ulighed og især ramme landets pensionister.

Den her regering vil den modsatte vej, og gudskelov er det lykkedes at sætte ulighed på dagsordenen for alvor. Vi vil have et sundhedsvæsen, hvor folk bliver behandlet efter, hvor syge de er, ikke efter hvor godt forsikret de er. Vi vil have et sundhedsvæsen, hvor ingen borgere skal bekymre sig om, om de har råd til at blive behandlet, hvis de bliver ramt af sygdom. Og det er vel præcis en af forskellene på os og jer.

Mens Venstre åbenbart gerne vil have ros for gamle gerninger, er jeg sådan set mere optaget af at tage fat på nogle af de uløste problemer. Vi ved, at der er 10 års forskel på, hvor lang tid den dårligst stillede tredjedel af danske mænd lever i forhold til den bedst stillede tredjedel. Der er masser at tage fat på, som giver mening i forhold til at forbedre vilkårene for almindelige mennesker – meget mere mening end at stå og tale om 10 år gamle beslutninger – og jeg synes, at vi skal tage den her kamp mod uligheden i vores sundhedsvæsen alvorligt.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Sophie Løhde.

Kl. 14:50

Sophie Løhde (V):

Jeg har godt nok ikke set fjernsyn de sidste par timer, men man skulle da næsten tro, at folketingsvalget var udskrevet med den der omgang sniksnak og forsøg på skræmmekampagne mod Venstre, som sundhedsministeren en gang imellem ynder at hive frem af hatten. Altså, kan vi ikke få zoomet ind på det, vi rent faktisk har stillet spørgsmål om, nemlig kræftbehandlingen?

Det kan godt være, ministeren synes, det er sjovt at underholde med alle mulige anekdoter, men vi er sådan set optaget af at sikre, at flere kræftpatienter får en hurtig behandling, og at vi dermed også får gjort noget ved ventetiderne på det her område, hvor der er udfordringer.

Jeg er så til gengæld rigtig glad for, at ministeren anerkender, at kræftpakkerne, som VK-regeringen i sin tid indførte, har givet nogle mærkbare resultater og i den grad også har været med til at øge ligheden i sundhed, ikke mindst for dem med kort eller ingen uddannelse.

Det, der så er det interessante videre frem, er jo, hvordan den her regering og sundhedsministeren synes man skal sikre, at færre kræftpatienter kommer til at opleve de ventetider, som vi jo desværre stadig væk ser på kræftområdet, og som ministeren enten ikke er optaget af, eller som han er mindre optaget af end at føre kampagne mod Venstre. Altså, hvordan kan man levere nogle svar på, hvad vi i fællesskab skal forsøge at gøre for at få gjort noget ved ventetiderne på kræftområdet og få gjort noget ved de helt uretfærdige regionale forskelle, der er i kræftbehandlingen i Danmark i dag?

Vi ser jo bl.a., hvis vi skal sammenligne nogle af regionerne, at kun 52 pct. af patienterne i Region Hovedstaden med kræft i nyren bliver opereret til tiden, mens det på samme område i Region Syddanmark er 83 pct. Der kan man tale om forskelle i adgangen til højt specialiserede sundhedstilbud, for så vidt angår kræftpatienter.

Hvad er så regeringens svar på det? Hvad er det, man vil gøre, for at flere regioner, flere sygehuse lever op til kravene i kræftpak-

kerne, så vi dermed får gjort noget ved ventetiderne og de store regionale forskelle på kræftområdet?

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det ministeren.

Kl. 14:53

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Jeg synes, det er vigtigt at prøve at holde fast i proportionerne. Det var det, jeg prøvede at give udtryk for, i forbindelse med at Venstre nu bekymrer sig om ulighed, nemlig at det jo tit er sådan, at det er de sidste dages hellige, som bliver de mest frelste. Det er unægtelig det, man sidder tilbage med indtrykket af her.

Jeg synes, at de initiativer, som der nu er flertal for i Folketinget takket være SF og Enhedslisten og regeringen, og som kommer til at gøre en reel forskel for mennesker i Danmark med kræft, er værd at fremhæve. Jeg synes, at det at give bedre redskaber til hurtigere at opdage kræft, det at give bedre muligheder for at reagere på kræft, det at give bedre kapacitet til undersøgelse af kræft alt sammen er elementer, som vil sikre, at kræftbehandlingen i Danmark bliver endnu bedre, end den er i forvejen.

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:54

Sophie Løhde (V):

Nu er der et flertal for, at vi ikke skal lave en kræftplan IV og ikke afsætte det store beløb til kræftområdet. Men jeg synes altså ikke rigtig, at ministeren svarede på, hvad regeringen har tænkt sig gøre ved de problemer, der er i dag i forhold til at sikre overholdelse af pakkeforløbene på kræftområdet.

Nu kiggede jeg lidt på den seneste opgørelse, som Sundhedsstyrelsen og Statens Serum Institut jo monitorerer på kræftområdet, og der kan man se, at det drejer sig om, at det cirka er hver femte kræftpatient i Danmark – hver femte kræftpatient i Danmark – der er i dag venter for længe på at komme i behandling.

Hvis man dykker ned i tallene og også ser på, hvad organisationer som f.eks. Kræftens Bekæmpelse og andre siger til det her, så kan jeg da bl.a. se, at der står fremhævet her, at der ikke har været nogen overbevisende fremgang i de senere år. Opgørelsen viser altså, at forskellene mellem regionerne vokser, og ergo er det gået den forkerte vej de sidste par år. Hvad er regeringens svar for at få gjort noget ved den udvikling og dermed sørge for, at der er flere kræftpatienter, som kommer hurtigere i behandling i Danmark?

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det ministeren.

Kl. 14:55

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Det er friskt af spørgeren at sige, at den over en milliard kroner, som der nu er blevet lavet aftaler om at styrke kræftområdet med, ikke betyder noget. Det er nærmest, som om spørgeren synes, at det er dejligt med de ventelister, som der er, fordi vi så kan stå her og have en polemik om det. Jeg synes hellere, at vi skulle samles om at sige, at der er behov for at gøre noget i den her sammenhæng.

Jeg kan jo også konstatere, når jeg læser ned igennem Venstres forslag, at her har man – bortset fra den del, man har planket fra privathospitalerne – jo erklæret sig enig i de satsninger, som vi har lagt op til at der skal gøres på kræftområdet, nemlig at sikre tidlig, hurtig

udredning, sikre bedre kapacitet til undersøgelse og sikre, at man hurtigere opdager og reagerer på mistanke om kræft.

Kl. 14:58

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:56

Sophie Løhde (V):

Jeg har bemærket, at regeringen til næste år afsætter 180 mio. kr. ekstra til kræftområdet. Vi foreslår at afsætte 380 mio. kr. Det kan godt være, ministeren siger, at det ikke gør nogen forskel – det tror jeg nu nok det gør.

Men det, jeg for alvor tror gør en forskel, er i forhold til ambitionsniveauet på kræftområdet, både på den korte og på den lange bane, og tingene bliver jo ikke mere rigtige af, at ministeren gentager dem i en uendelighed.

Jeg synes, ministeren mangler at forholde sig til den udfordring, vi har på kræftområdet, og som hedder, at der er for mange kræftpatienter, som i dag ikke kommer igennem kræftpakkerne inden for de tider, som vi har stillet op.

Hvad vil regeringen gøre for at sikre, at vi får gjort noget ved ventetiderne på kræftområdet? Hvad vil regeringen gøre for at sikre, at vi får gjort noget ved de helt urimelige regionale forskelle, der er i forhold til kræftpatienternes adgang til den hurtige behandling? Og hvad vil regeringen i det hele taget gøre på kræftområdet på den længere bane, når man synes, det er så dårlig en idé at lave en Kræftplan IV.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 14:57

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Nick Hækkerup):

Det er løjerligt, at man skal høre på den gang tågesnak, når vi ved, at der nu er et flertal her i Folketinget, som har besluttet sig for at give 1,1 milliard gode danske kroner til at forbedre kræftbehandlingen i Danmark. Det er rigtige penge – rigtige penge – og ikke penge, som bagefter bliver taget tilbage, fordi man har fundet en fiks finansieringsform, som det er tilfældet ved Venstres udspil, hvor der måske nok er 380 mio. kr. til næste år, men hvor man jo samtidig har sagt, at der så også skal hentes penge i regionerne, så der derfor slet ikke er de penge, som Venstre lægger op til.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Det var spørgsmål nr. 15. Jeg siger tak til fru Sophie Løhde, og jeg kan også sige tak til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Jeg kan i stedet for byde velkommen til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold og til fru Karin Nødgaard, som stiller spørgsmål nr. 16.

Kl. 14:58

Spm. nr. S 260

16) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Karin Nødgaard (DF):

Vil ministeren redegøre for, om det er i overensstemmelse med regeringens nyere lovgivningsinitiativer om rehabilitering og hjemmehjælp, at Københavns Kommunes sundheds- og omsorgsborgmester i medierne melder ud, at såfremt en borger ikke ønsker at deltage i et rehabiliteringsforløb, kan denne fratages sin hjemmehjælp?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Karin Nødgaard (DF):

Vil ministeren redegøre for, om det er i overensstemmelse med regeringens nyere lovgivningsinitiativer om rehabilitering og hjemmehjælp, at Københavns Kommunes sundheds- og omsorgsborgmester i medierne melder ud, at såfremt en borger ikke ønsker at deltage i et rehabiliteringsforløb, kan denne fratages sin hjemmehjælp?

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det ministeren.

Kl. 14:58

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sørensen):

Tak for spørgsmålet. Det er rigtigt, at der er nye lovgivningsinitiativer, som vi er sammen om. Det vil jeg selvfølgelig gerne kvittere for, for jeg synes, det er rigtig glædeligt, at vi har indgået en fælles en aftale.

Med hensyn til spørgsmålet er det jo sådan, at borgeren skal have den hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet, som borgeren har behov for. Det var rent faktisk også det, der var svaret til hr. Finn Sørensen på hans § 20-spørgsmål, S 38, om lige præcis rehabilitering i Københavns Kommune.

Kommunalbestyrelsen skal således altid foretage en konkret og individuel vurdering af borgerens behov for hjælp til de opgaver, borgeren ikke selv kan udføre. Jeg forventer, at kommunerne også i de tilfælde, hvor borgerne tilbydes rehabiliterende indsatser, foretager en konkret og individuel vurdering af borgerens behov for hjælp. Kommunalbestyrelsen skal se på borgerens samlede situation ved vurderingen af borgerens konkrete behov for hjælp og støtte. Ved vurderingen skal der både ses på borgerens ressourcer og naturligvis også på behovene.

Lovforslaget om rehabiliteringsforløb og hjemmehjælp m.v. bygger også på, at kommunen altid skal foretage en konkret og individuel vurdering af borgerens behov for hjælp. Lovforslaget blev som bekendt førstebehandlet forrige torsdag, og jeg opfattede helt klart, at vi havde en rigtig god og positiv debat.

Jeg tilkendegav også, at jeg i forbindelse med udvalgsbehandlingen af lovforslaget vil se på, om lovforslaget er tilstrækkelig tydeligt omkring borgerens retsstilling, og det er vi ved at kigge på lige i øjeblikket. Tak.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det fru Karin Nødgaard.

Kl. 15:00

Karin Nødgaard (DF):

Tak til ministeren. Jeg vil gerne her understrege, at det for Dansk Folkeparti er utrolig vigtigt, at vi får lavet den bedst mulige lovgivning på ældreområdet. Vi har haft nogle bekymringer, og det noterede jeg mig også at ministeren registrerede under førstebehandlingen, og at der arbejdes videre med det. Dansk Folkeparti er med i den her aftale, der blev lavet i maj måned, og vi ser frem til, at vi kan få lavet en ordning, som forhåbentlig kan være til gavn og glæde for ældre, som har brug for et rehabiliteringsforløb.

Jeg synes faktisk, at Dansk Folkeparti har bidraget temmelig godt til det. Vi har jo også stillet spørgsmål osv. efterfølgende, og derfor vælger jeg faktisk at stille nogle spørgsmål i dag til ministeren her i salen. For det bekymrer mig utrolig meget – jeg er godt bekendt med det svar, som ministeren refererer til – når vi så får nogle meldinger og i medierne har hørt bl.a. den nævnte borgmester sige, at man faktisk godt kan fratage en borger hjemmehjælp, hvis vedkommende

modsætter sig at deltage i et rehabiliteringsforløb. Det er sådan noget, som Dansk Folkeparti ikke kan acceptere. Det må aldrig være sådan, at en borger, der har behov for hjemmehjælp, bliver ladet i stikken. Der kan jo sådan set være mange årsager til, at man ikke kan klare at gennemføre et rehabiliteringsforløb.

Derfor er jeg jo selvfølgelig meget optaget af at høre, om ministeren i dag kan komme med nogle gode bemærkninger til, hvordan man sikrer, at der ikke er nogen kommuner i Danmark, der, hvis det her lovforslag bliver gennemført, kan komme og sige: Jamen vi fratrækker dig bare din hjemmehjælp, fordi du ikke vil indgå i et rehabiliteringsforløb. Det er jeg meget, meget optaget af at vi får en fuldstændig klar udmelding fra ministeren om i dag, fordi det er så altafgørende for Dansk Folkeparti, at den her lov bliver til glæde og gavn for alle.

Jeg vil også gerne understrege, at for os er det meget, meget vigtigt, at det her ikke ender med at blive et eller andet spareforslag fra kommunernes side. Det har jeg selvfølgelig også behov for at høre ministerens kommentar til.

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det ministeren.

Kl. 15:02

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Tak for det. Jeg tror ikke, man kan tage patent på den bedst mulige lovgivning. Der er vi fuldstændig enige: Det skal det, og derfor vil jeg selvfølgelig også kvittere for alle de forhandlingsmøder, der har været, det seneste i går, hvor vi også lige præcis talte om det her. Jeg blev selvfølgelig overrasket over – men det har jeg jo fortalt – at jeg skal ned her og svare på spørgsmål om noget af det, vi sidder og forhandler om lige i øjeblikket.

Vi er fuldstændig på enige om, at der ikke er nogen, der skal lades i stikken. Der er vi helt på linje. Mit ministerium har også været i kontakt med Københavns Kommune, som telefonisk har oplyst, hvad jeg også redegjorde for i går, at kommunens afgørelse omkring tildeling af hjælp efter servicelovens § 83 altid sker på baggrund af en konkret og individuel vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Derfor mener jeg helt klart, at der lige præcis i de tilfælde bør være grund til, at vi kan tage det roligt og selvfølgelig arbejde videre med det gode forslag, som vi i fællesskab har udarbejdet.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det fru Karin Nødgaard.

Kl. 15:03

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Altså, jeg kan ikke forstå, at ministeren siger, at han er overrasket over at blive kaldt i salen i dag. For det første refererer jeg ikke til nogle interne forhandlingsmøder, overhovedet ikke. Jeg refererer til et langt forløb, der har været, siden vi i starten af foråret begyndte at snakke om det her med rehabilitering. Og for det andet synes jeg faktisk, ministeren kun skal være glad for, at han får mulighed for at komme i Folketingssalen og redegøre for sine synspunkter om det her.

Jeg vil gerne høre, hvorledes man fra ministerens side agter at indgå i dialog med KL – som repræsentant for kommunerne – for at få præciseret det, som ministeren nu sagde i sit første svar. Det synes jeg er utrolig vigtigt at vi får med i debatten i dag.

Kl. 15:04

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Ministeren.

Kl. 15:04

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Jeg er nu overrasket, fordi jeg aldrig tidligere har oplevet at blive kaldt i salen for at svare på spørgsmål om en forhandling, som vi er i fuld gang med.

Med hensyn til KL vil jeg sige, at vi er i konstant dialog med KL. Og det, som jeg heller ikke den her gang lige fik sagt tidligere, er, at det jo netop er tydeliggjort i lovteksten – og det har vi gjort i fællesskab – at en borger ikke kan fratages eller få afslag på hjemmehjælp, alene med henvisning til at borgeren ikke magter f.eks. at gennemføre det her rehabiliteringsforløb eller hjælp til selvhjælp, afhængigt af hvad man nu vil kalde det. Det har vi jo netop fået skrevet ind, fordi der ikke skal herske nogen som helst tvivl om, at man ikke kan lave den kobling, hvis borgeren ikke magter det.

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Fru Karin Nødgaard.

Kl. 15:05

Karin Nødgaard (DF):

Jeg skal ikke kunne sige, om ministeren ikke har været kaldt i salen før for at kommentere noget, som vi er i gang med at arbejde med. Egentlig tænker jeg, at alt, hvad vi laver herinde, er sådan kontinuerligt osv. Vi har haft en førstebehandling, og jeg synes, at der under førstebehandlingen kom nogle ting frem, som gjorde, at der var bred enighed blandt partierne om, at der var noget, der skulle belyses ekstra. Derfor stillede jeg i sidste uge skriftligt dette spørgsmål, som vi så skulle have en mundtlig besvarelse af i dag.

Jeg synes måske ikke helt, det fremgik klart nok, hvorledes ministeren havde tænkt sig at kommunikationen med KL skulle foregå. Men jeg vil egentlig gerne lige holde fast i det her: Hvis en borger ikke kan gennemføre et rehabiliteringsforløb, vil det så sige, at borgeren faktisk allerede på måske dag to kan sige, at det kan vedkommende simpelt hen ikke gennemføre, og så vil vedkommende være sikker på at få den hjemmehjælp, som vedkommende har behov for?

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det ministeren.

Kl. 15:05

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Altså, det er ikke kun mig, der er overrasket. De af mine kollegaer, som jeg har spurgt, er nu også overraskede over det. Jeg spurgte lige skatteministeren, om han havde prøvet det før, og han sagde, at det er første gang, han er i salen – så det var måske ikke særlig godt at spørge ham om det.

Det er i sagens natur sådan, at er man i et rehabiliteringsforløb – og de kan jo være forskellige alle sammen – hvor man af forskellige årsager ikke magter at være der, så skal kommunen ind og vurdere hjemmehjælpen, fuldstændig som de skal, når man skal have hjemmehjælp. De skal vurdere efter behov, og hvad man ellers lægger til grund for, om der skal tilbydes hjemmehjælp. Og sådan bliver det selvfølgelig ved med at være. Og jeg går jo ikke ud fra – hvilket jeg også har spurgt ordføreren om tidligere – at man vil lave om på det bærende princip, som der er ude i de enkelte kommuner.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Tak til ministeren. Så har vi færdigbehandlet spørgsmål nr. 16.

Vi går videre til spørgsmål nr. 17, som også er stillet af fru Karin Nødgaard.

Kl. 15:06

Spm. nr. S 261

17) Til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold af:

Karin Nødgaard (DF):

Hvorledes vil ministeren sikre, at der fortsat ikke er nogen borgere, der fratages hjemmehjælp, fordi de ikke ønsker at gennemføre et rehabiliteringsforløb?

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 15:06

Karin Nødgaard (DF):

Hvorledes vil ministeren sikre, at der fortsat ikke er nogen borgere, der fratages hjemmehjælp, fordi de ikke ønsker at gennemføre et rehabiliteringsforløb?

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 15:07

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Endnu en gang tak. Den 19. juni 2014 indgik regeringen sammen med Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti som bekendt en aftale om fremtidens hjemmehjælp. Det er denne aftale, der er baggrunden for fremsættelsen af lovforslaget om rehabiliteringsforløb, hjemmehjælp m.v.

Jeg opfattede, som jeg også sagde under det tidligere spørgsmål, at vi havde en meget, meget positiv debat ved førstebehandlingen, og som jeg oplyste, ser jeg selvfølgelig frem til udvalgsbehandlingen. Ved afslutningen på debatten ved førstebehandlingen tilkendegav jeg, at jeg er villig til i udvalgsbehandlingen af lovforslaget at se på, hvordan vi kan få tydeliggjort borgerens retsstilling. Det er vi – som sagt under forrige spørgsmål – lige nu i fuld gang med at se på.

Det er vigtigt, at borgeren får den hjælp, som borgeren har behov for både under et rehabiliteringsforløb og ved rehabiliteringsforløbets afslutning. Det gælder selvfølgelig også i de tilfælde, hvor borgeren ikke gennemfører rehabiliteringsforløbet, uagtet hvad der er årsagen til, at forløbet ikke gennemføres.

Samtidig er det rigtig vigtigt for mig at holde fast i, at det er kommunalbestyrelsen, der i sidste ende træffer afgørelsen om den hjælp, som borgeren skal have, samt om omfanget heraf. Det er et grundlæggende princip for alle ydelserne i serviceloven, og det ændrer vi på ingen måde på. Det er til gengæld understreget flere steder i lovforslaget, at det er vigtigt, at der lige præcis omkring et rehabiliteringsforløb er en dialog og en motivationproces mellem borger og kommune.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det fru Karin Nødgaard.

Kl. 15:08

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Når jeg vælger at stille et opfølgende spørgsmål, er det selvfølgelig, fordi jeg synes, at det er vigtigt, at vi får en lidt længere dialog om det her emne. Og uanset om skatteministeren ikke har prøvet det før eller ej og hvordan og hvorledes, så vil jeg sige, at skatteministeren også er forholdsvis ny i embedet. Men jeg mener nu godt, at jeg kan erindre det, for er der noget, som ligger os meget på sinde i

Dansk Folkeparti, er det, at vi er sikre på, at den lovgivning, vi gennemfører, også er i orden i forhold til den målgruppe, der nu bliver berørt af den, og her er det primært de ældre.

Derfor vil jeg selvfølgelig også gerne i forbindelse med det her høre ministeren: Har ministeren overvejet, hvordan vi skal sikre, at den ældre bliver motiveret; at der bliver indgået en dialog; at medarbejderne er udrustet til at håndtere situationen, sådan at den ældre ikke oplever det som at få trukket et eller andet ned over hovedet og faktisk ikke oplever at få nogen – hvad skal man sige – profit af at indgå i et rehabiliteringsforløb. Det var den ene del af det.

Så til den anden del: Jeg har netop noteret, hvad f.eks. Københavns Kommunes borgmester på området har været ude og sige, og der kan jeg jo godt frygte, at det egentlig drejer sig om, at det så måske ender med at blive en form for et spareforslag for nogle kommuners vedkommende. Og i den forbindelse vil jeg gerne høre ministeren om, hvordan ministeren vil sikre, at det her ikke er et spørgsmål om at udstyre kommunerne med en eller anden form for mulighed for at sige: Nu sparer vi en masse penge, for nu kan vi bare lade hr. Jensen klare sig selv osv.

Hvordan sikrer vi, at det er borgerens bedste, borgerens øgede livskvalitet, der skal stå som det allerøverste på dagsordenen i forhold til det her forslag, når det formentlig på et eller andet tidspunkt bliver vedtaget?

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 15:10

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Jeg synes, at hele lovforslaget gennemses af lige præcis den tankegang, at det her lige præcis er noget, der skal ske i dialog med den enkelte borger. Og ordføreren ved selvfølgelig også, at jeg har den holdning, at det her ikke er en spareøvelse, men til gengæld noget, som øger livskvaliteten for rigtig mange borgere. Og så skal jeg lige hilse og sige, at det jo allerede foregår ude i rigtig mange kommuner. Der er jo ikke noget nyt i det med hensyn til selve rehabiliteringsdelen, det foregår rigtig, rigtig mange steder.

Det, som vi selvfølgelig ændrer og udvider den med, er, at vi tilbyder det til alle, i forbindelse med at behovet for hjemmehjælp skal vurderes, hvilket sker lige inden.

Jeg vil også bare gerne sige, at det her har vi jo været fælles om hele vejen igennem i alle de forhandlinger, der har været, og det har vel at mærke faktisk været nogle gode forhandlinger. Det er jo ikke kun Dansk Folkeparti, det ligger på sinde at gøre det her ordentligt og komme med et rigtig godt lovforslag. Det gør sig rent faktisk gældende for samtlige de partier, der har været med.

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det fru Karin Nødgaard.

Kl. 15:11

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Nu er det jo ministeren, der repræsenterer regeringen – jeg står her og repræsenterer Dansk Folkeparti. Derfor er det klart, at jeg udtaler mig på Dansk Folkepartis vegne, i forhold til at vi gerne skulle kunne se os selv i øjnene, når resultatet til sidst vil foreligge, og det her skal implementeres.

I den forbindelse vil jeg jo faktisk gerne have, at ministeren prøver at præcisere, hvordan ministeren betragter borgerens retssikkerhed som sikret i forbindelse med det her, sådan at vi ikke står i den situation, at vi om et halvt eller helt år har nogle borgere, der simpelt

hen siger: Det her blev trukket ned over hovedet på os, det er simpelt hen ikke i orden.

Derudover vil jeg gerne spørge i forhold til hele ankesystemet, for vi ved jo godt, at der er mange, som ikke vil have de psykiske ressourcer til at anke noget. Har ministeren overvejet, hvordan man kan sikre, at der ikke er nogen, der føler sig ladt i stikken?

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Ministeren.

Kl. 15:12

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Jamen jeg er altså stadig væk lidt overrasket over det, for det virker lidt, som om ordføreren har glemt, at vi har siddet og forhandlet det her i fællesskab, og at vi så sent som i går sad og forhandlede det her i fællesskab. Så sent som ved forrige spørgsmål sagde spørgeren selv, at hun ikke ville referere fra møder og forhandlinger. Og alligevel skal jeg så lige præcis forholde mig til elementer i det her lovforslag, som, hvis jeg svarer på spørgsmålet, betyder, at jeg kommer til at udtale mig om lige præcis de forhandlinger.

Men det, jeg vil sige, er, at vi følger udviklingen rigtig, rigtig tæt. Og så har man jo mulighed for inden for Ankestyrelsens klageinstanser at påklage sin sag. Sådan har det været tidligere, sådan er det i dag, og sådan bliver det også ved med at være i fremtiden.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det fru Karin Nødgaard.

Kl. 15:13

Karin Nødgaard (DF):

Tak. Jeg ville egentlig gerne være gået en lille smule dybere i forhold til det med retssikkerheden. Jeg havde håbet, at ministeren ville have svaret lidt mere på det, for det er det, der er så vigtigt i forhold til det her.

Vi ved, at det her nok drejer sig om en type af borgere, som måske ikke har de allerstørste ressourcer til at indgå i et større klageforløb osv., og det var egentlig derfor, jeg gerne ville høre ministerens kommentar til det omkring retssikkerheden.

Ministeren må selv klare det der med at udtale sig. Vi har været igennem et forløb, og jeg har simpelt hen valgt at sige, at jeg har behov for få præciseret nogle ting, for at vi alle sammen – også de andre ordførere – netop den dag, hvor der er tredje behandling af sådan et lovforslag, kan være et hundrede procent sikre på, at det bliver en forbedring og ikke en forringelse for de ældre medborgere, der skal rehabiliteres. Det undrer mig faktisk, at der ikke er flere, der er kommet og har stillet spørgsmål.

Til sidst vil jeg gerne høre: Vil ministeren bekræfte, at ministeren vil tage kontakt til kommunerne og sige, at det her aldrig må ende med at blive et spareforslag?

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Ministeren.

Kl. 15:14

Ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold (Manu Sareen):

Spørgeren undrer sig over, at der ikke er andre ordførere til stede. Måske skyldes det det enkle faktum, at de andre ordførere rent faktisk fik svar på deres spørgsmål i går under forhandlingerne, og at de andre ordførere forhåbentlig også får svar på de spørgsmål, som de stillede.

Vi gør selvfølgelig, som vi plejer at gøre, nemlig at vi løbende sender svar den efterfølgende dag eller så hurtigt, vi nu kan. Det er jo den måde, der altid bliver forhandlet på. Jeg tror – jeg har i hvert fald en mistanke om – at det er derfor, der ikke er andre ordførere. Og igen vil jeg bare understrege: det her er ikke en spareøvelse.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er vi blevet færdige med spørgsmål 17. Jeg vil sige tak til fru Karin Nødgaard, og jeg kan også sige tak til ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forhold.

Nu skal vi videre til den næste minister, og det er skatteministeren. Det er spørgsmål nr. 18, og det er hr. Torsten Schack Pedersen, der stiller spørgsmålet. Her er også en medspørger, nemlig hr. Preben Bang Henriksen. Så må vi se, om formanden kan finde ud af det, men det ændrer i hvert fald ikke ved, at hr. Torsten Schack Pedersen starter med spørgsmålet.

Kl. 15:15

Spm. nr. S 220

18) Til skatteministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V) (medspørger: **Preben Bang Henriksen** (V)):

Mener ministeren, at SKAT kan afvise at følge en afgørelse fra Motorankenævnet, fordi SKAT ikke mener at være forpligtet til at lægge Motorankenævnets retsopfattelse til grund, som beskrevet i Politiken den 20. oktober 2014?

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Værsgo.

Kl. 15:15

Torsten Schack Pedersen (V):

Spørgsmålet lyder: Mener ministeren, at SKAT kan afvise at følge en afgørelse fra et motorankenævn, fordi SKAT ikke mener at være forpligtet til at lægge motorankenævnets retsopfattelse til grund, som beskrevet i Politiken den 20. oktober 2014?

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det ministeren.

Kl. 15:15

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Tak. Først vil jeg sige, at jeg ikke kan gå ind i eller udtale mig om konkrete sager. Det tror jeg også godt at spørgeren er klar over. Generelt kan jeg dog oplyse, at hvis et motorankenævn eller for den sags skyld et andet ankenævn træffer en afgørelse, er SKAT naturligvis forpligtet til at følge afgørelsen.

Når vi taler om sager, som et ankenævn træffer afgørelse i, er det vigtigt at skelne mellem sager, hvor et ankenævn træffer afgørelser om et materielt spørgsmål, og sager, hvor et ankenævn træffer afgørelser om genoptagelse af en sag. Groft sagt er det altså sådan, at ankenævnet tager stilling til, om det spørgsmål, der påklages, er materielt eller handler om genoptagelse.

Når et ankenævn træffer konkret afgørelse om et materielt spørgsmål, skal SKAT følge den materielle afgørelse om f.eks. ændret skatteansættelse. Når et ankenævn træffer afgørelse om genoptagelse, kræver det, at SKAT foretager en fornyet sagsbehandling af sagen. Den fornyede sagsbehandling kan både resultere i, at SKAT kommer til det samme resultat, og at SKAT kommer til et andet resultat end det, de oprindeligt nåede frem til. Uanset om et ankenævn træffer afgørelse i en materiel sag eller i en sag om genoptagelse, er SKAT således forpligtet til at følge afgørelsen.

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:17 helt generelt og ikke i nogen specifik sag – har lovhjemmel til at lave det fradrag.

Kl. 15:20

Kl. 15:17 **Fjerde næstformand** (Per Clausen):
Ministeren.

Kl. 15:20

Torsten Schack Pedersen (V):

Det svar kommer jo ikke som nogen stor overraskelse for mig. Det var nok også, hvad jeg havde forventet. Men det, der jo er problemet, er bare, at der er et godt stykke vej fra det svar, ministeren giver, til det, der opleves. Hvis jeg ikke skal gå for dybt ned i en konkret sag, må ministeren jo alligevel kunne forholde sig til nogle af de principper, der er gældende.

I det her tilfælde – og jeg tror, at ministeren har læst artiklerne – drejer det sig om, hvorvidt SKAT kan lave et fradrag i registreringsafgiften, når en bil eksporteres. Der er afgjort en sag, hvori der siges, at i det her fradrag, som SKAT bruger, når der skal udbetales registreringsafgift i forbindelse med eksport, har SKAT lagt til grund, at man kan trække fra for et markedsføringsbidrag og et klagøringsbidrag. Det har motorankenævnet sagt at der ikke er hjemmel til.

Altså, der ligger en afgørelse, der siger – og det må jo siges at være materielt – at SKAT ikke har hjemmel til at bruge den beregningsmetode, som SKAT bruger. Det er dog temmelig alvorligt, at et motorankenævn siger, at den måde, som SKAT beregner tilbagebetaling, udbetaling af registreringsafgiften i forbindelse med eksport af biler, er der ikke lovhjemmel til. Hvordan kan ministeren så mene, at sådan en afgørelse ikke har materiel betydning? Og når SKAT så bliver pålagt at se på de her sager igen, kommer SKAT til præcis det samme resultat! Jeg håber da, at ministeren har forholdt sig til den problemstilling, som det hele kredser om. Altså, hvorfra har SKAT hjemmel til at lave det her fradrag? Det er jo det, hele sagen drejer sig om.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Ministeren.

Kl. 15:19

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Hr. Torsten Schack Pedersen spørger jo meget konkret ind til den konkrete sag, må man sige, og det gør det jo relativt vanskeligt, al den stund at jeg ikke kan forholde mig til den konkrete sag. Men jeg må blot igen henholde mig til, at hvis det er et materielt spørgsmål, som ankenævnet bliver spurgt om og træffer afgørelser om, så skal SKAT følge den afgørelse. Hvis ankenævnet derimod bliver spurgt om en genoptagelse af sagen og træffer afgørelse om en genoptagelse af sagen, så skal SKAT gøre det.

Hvis jeg forstår hr. Torsten Schack Pedersen korrekt, er der her tale om en sag, der bliver genoptaget, og uden at gå ind i den konkrete sag må man sige, at jeg så meget konkret har svaret på, hvad der er gældende ret på området.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:19

Torsten Schack Pedersen (V):

Jamen jeg tror, det er meget svært for folk at finde ud af, hvad der er gældende ret. For er gældende ret, som et motorankenævn har sagt: Der er overordnet set, helt principielt, ikke lovhjemmel til at lave et fradrag i registreringsafgiften, når den udbetales i forbindelse med eksport af en bil? Der siger SKAT: Der er et markedsføringsbidrag og et klagøringsbidrag, som udløser et fradrag. Og der må det da være interessant nu at få skatteministerens vurdering af, om SKAT –

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Jeg kan oplyse – uden at skulle gå ind i den konkrete sag – hvad gældende praksis er i forhold til den her beregning. Det er sådan, at SKAT har oplyst mig, at man overtog opgaven med at foretage de her værdiansættelser af brugte køretøjer i 2006. Opgaven blev tidligere varetaget af en vurderingsmyndighed bestående af vurderingsmænd udpeget af skatteministeren, og af de tre vurderingsmænd i et vurderingsdistrikt skulle en være teknisk kyndig og en være handelskyndig. De to vurderingsmænd blev udnævnt efter indstilling fra hovedorganisationen af bilejere, og den tredje blev udpeget af SKAT. SKAT har i vidt omfang videreført vurderingsmændenes praksis for værdiansættelse, herunder annonce- og klagøringsfradragene, og det er ikke muligt at fastslå nærmere, præcis hvornår denne praksis er påbegyndt.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er vi kommet så langt, at turen er kommet til medspørgeren, hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 15:21

Preben Bang Henriksen (V):

Tak for det. Nu kan jeg forstå, at ministeren ikke ønsker at blande sig i konkrete sager på nuværende tidspunkt, og det er vel også meget forståeligt – eller jeg ved ikke, hvor forståeligt det er. Men det tager jeg til efterretning. Så er jeg nødt til at spørge lidt mere hypotetisk og teoretisk.

I en sag, hvor et ankenævn slår fast, at SKAT's praksis er ulovlig, er det så overhovedet rimeligt, at det er op til skatteyderen at foretage sig noget? Mener ministeren ikke, det ville være mere rimeligt, om det var skattevæsenet, der skulle foretage sig noget og indbringe afgørelsen for en højere instans, hvis man var uenig? I det her tilfælde har det jo åbenbart stået på i 7 år; den her skatteyder har haft udgifter til advokater og meget andet i 7 år. Der tror jeg da nok de fleste ville sige, at når man så endelig får medhold i det ankenævn, burde det vel være skattevæsenet, der havde en forpligtelse til at bringe sagen videre.

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 15:22

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Da jeg jo ved, at hr. Preben Bang Henriksen er advokat, antager jeg også, at hr. Preben Bang Henriksen kender forskellen på sager, hvor man skal tage stilling til spørgsmål af materiel karakter og sager, hvor man skal tage stilling til spørgsmål om genoptagelse. Og det er jo altså således i en hypotetisk sag, at hvis man er blevet bedt om at tage stilling til en sag om genoptagelse og samtidig derudover forholder sig til spørgsmål af materiel karakter, så er det jo afgørelsen vedrørende genoptagelse, som er gældende. Det vil altså sige, at man der i givet fald pålægger SKAT at genoptage en sag. Jeg går ud fra, at hr. Preben Bang Henriksen er enig med mig i, at det er tilfældet i den hypotetiske situation.

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Hr. Preben Bang Henriksen.

Preben Bang Henriksen (V):

Tak for repetitionen af mit cv. Ministeren siger, at jeg er advokat, men jeg tror, at forskellen er, at jeg er advokat, og at ministeren er teoretiker. Forholdet her er, at borgeren har vundet en sag, og at SKATs praksis er blevet erklæret ulovlig. Og så er det åbenbart borgeren, der skal fortsætte en 7 år lang kamp ved at skulle aktivere den her sag i forskellige instanser. Jeg må sige, at jeg synes, det er under al kritik, men jeg kan forstå, at ministeren ikke deler den opfattelse.

Kl. 15:23

ring af rigtigheden af de skønsmæssige værdiansættelser i den enkelte sag, og det vurderes at være retssikkerhedsmæssigt i orden.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Ministeren.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så har vi behandlet spørgsmål nr. 18, men i spørgsmål nr. 19 er holdopstillingen den samme. Det er Torsten Schack Pedersen med Preben Bang Henriksen som medspørger, og det er stadig væk skatteministeren.

Kl. 15:26

Spm. nr. S 221

19) Til skatteministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V) (medspørger: **Preben Bang Henriksen** (V)):

Finder ministeren det retssikkerhedsmæssigt rimeligt, at SKAT afviser at give skatteyderne medhold, fordi det »vil være en hvepserede« på grund af arbejds- og sagsmængden?

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:26

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Nu bad hr. Preben Bang Henriksen mig om at forholde mig til en principiel sag, og derfor skal jeg selvfølgelig igen spørge til, om det er spørgsmålet om materien, altså indholdet, eller om det er spørgsmålet om genoptagelse, det handler om her. Jeg synes, at jeg ret klart har gennemgået, hvad forskellen på de to elementer er, og at det måske er noget af det, der kan medføre, at der kan opstå nogle misforståelser.

Kl. 15:23

Torsten Schack Pedersen (V):

Finder ministeren det retssikkerhedsmæssigt rimeligt, at SKAT afviser at give skatteyderne medhold, fordi det »vil være en hvepserede« på grund af arbejds- og sagsmængden?

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er vi igen tilbage ved hovedspørgeren. Jeg siger tak til hr. Preben Bang Henriksen, og så er det hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 15:26

Torsten Schack Pedersen (V):

Det, der står tilbage, er jo, at hvis SKAT ikke bryder sig om det, så bliver det vurderet som værende en konkret sag, og så er det bare ærgerligt for borgeren. Det synes jeg er temmelig trist. Men lad mig bare lige runde af, i forhold til hvor der er lovhjemmel til at lave de her fradrag, hvilket jo er det helt principielle spørgsmål. Altså, hvor har SKAT lovhjemmel til det?

Det er ikke noget med en juridisk vejledning, ikke noget med praksis. Så vidt jeg husker med det beskedne kendskab, jeg opnåede til jura på handelsgymnasiet i Thisted i sin tid, kan man dog ikke opkræve en skat eller afgift uden lovgrundlag, og dermed må der jo også være et klart lovgrundlag for at kunne lave de her fradrag.

Kl. 15:24

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Jeg kan som sagt stadig væk ikke gå ind og udtale mig om konkrete sager.

Overordnet vil jeg slå fast, at SKAT selvfølgelig ikke kan afvise at behandle sager med den begrundelse, at det vil være en hvepserede på grund af arbejds- eller sagsmængden. Hvis der skulle være en skatteyder, der føler sig uretfærdigt behandlet, så kan skatteyderen naturligvis klage, og det bør man også gøre. Alle sager skal have en ordentlig sagsbehandling.

I de kommende år er forventningen, at Skatteankestyrelsen vil få en ekstraordinært stor tilgang af sager. Det er vigtigt, at sagsbehandlingstiden derfor kan holdes på et acceptabelt niveau. Regeringen har derfor prioriteret ekstra ressourcer til Skatteankestyrelsen med ca. 264 mio. kr. i årene 2014 til og med 2017.

Kl. 15:25

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:27

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Først vil jeg sige, at nu er det jo altså sådan, at hvis ankenævnet er blevet bedt om at forholde sig til et materielt spørgsmål, skal de gøre det. Hvis de bliver bedt om at forholde sig til en genoptagelsessag, skal de gøre det. Og hvad de så ellers måtte sige i den forbindelse er jo så ikke relevant i forhold til genoptagelsessager.

Det, som jeg må sige i forhold til grundlaget, er, at der bliver eksporteret mellem 32.000 og 35.000 biler om året. SKAT har oplyst mig om, at for at sikre ikke blot en ensartet værdiansættelse i disse mange sager, men også en gennemskuellighed i værdiansættelsen, har SKAT fastsat administrative retningslinjer for, hvordan værdiskønnet skal foretages. Retningslinjerne er offentliggjort i SKATs juridiske vejledning. Der skal dog altid foretages en samlet vurde-

Torsten Schack Pedersen (V):

Tak for det svar. Jeg synes jo, at det, der er interessant her, er, hvordan SKAT agerer, når der kommer en afgørelse og SKAT retter henvendelse til Skatteankestyrelsen og siger, at det vil være en hvepserede, hvis de giver borgeren medhold. Det glæder mig da trods alt, at det er blevet beklaget. Altså, det må da være stærkt bekymrende, at der er den indstilling hos en medarbejder, at det arbejdsmæssigt vil være meget belastende og en stor byrde, hvis et klageorgan gav borgeren medhold og derfor kom med en anbefaling til, hvordan sagen skulle afgøres – og pudsigt nok landede det vist nærmest som det var blevet anbefalet.

Altså, mener skatteministeren ikke, at det er meget, meget bekymrende, hvis der er en melding fra SKAT om, at en bestemt afgø-

relse skal falde ud på en bestemt måde, fordi det ellers vil være en hvepserede og uoverskueligt og vil kræve meget arbejde, genoptagelse og tilbagebetaling? Det håber jeg da at ministeren vil give mig ret er en helt uacceptabel tilgang.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Skatteministeren.

Kl. 15:28

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Jeg synes egentlig, jeg svarede meget klart til at starte med, at jeg selvfølgelig ikke mener, at man kan afvise at behandle sager med den begrundelse, hvilket spørgeren også er inde på. I den her sammenhæng er det altså afgørende at sikre en ordentlig behandling. For mig at se er det også meget afgørende, at vi sikrer, at den ekstra sagsmængde, som nødvendigvis vil komme, og som forventes at ville komme i Skatteankestyrelsen i de kommende år, bliver adresseret, og det er jo så også derfor, vi har afsat ekstra ressourcer til området.

Men grundlæggende må vi bare sige, at det handler om at sørge for, at klageren i det konkrete tilfælde også går videre med den her bestemte sag. Og jeg kan fortsat ikke forholde mig til konkrete sager.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 15:29

Torsten Schack Pedersen (V):

Men hvilken konsekvens der er, og hvad der så er praksis, lader jo i hvert fald så åbenbart til at være uklart for en række borgere i det her land, i forhold til hvordan man skal tolke de enkelte afgørelser. Og der synes jeg da, det er problematisk at der er den opfattelse, der er.

Motorankenævnet har sagt, at det her er et generelt problem, og at det kan man ikke bare gøre, og omvendt er det så bare en konkret sag. Jeg håber virkelig, at skatteministeren vil tage initiativ til at sørge for, at der kommer klarhed over det her, og at der er en praksis, som er gennemskuelig, i stedet for at det bliver et spørgsmål om, om det er den ene eller den anden sag. Og når SKAT bliver bedt om at genoptage sagerne, så er det jo også, man må sige, at det retssikkerhedsmæssigt er påfaldende, at man siger, at man er enig med sig selv, til trods for at motorankenævnet har bedt om, at sagen bliver genoptaget.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det ministeren.

Kl. 15:30

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Altså, igen: Det er jo vigtigt overordnet at slå fast, at registreringsafgiftsloven klart giver SKAT hjemmel til at værdiansætte en brugt bils almindelige pris, hvor bilens almindelige pris er en handelspris, som ansættes med udgangspunkt i prisen for et tilsvarende køretøj. Det er SKAT, der foretager værdiansættelsen. Der eksporteres årligt mellem 32.000 og 35.000 biler. For at sikre en ensartet værdiansættelse i de mange sager har SKAT fastsat administrative retningslinjer for værdiskønnet. Dermed er regelgrundlaget også ret klart på det her område.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Tak til ministeren. Så er der plads til en medspørger igen, og det er hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 15:31

Preben Bang Henriksen (V):

Nu har vi hørt, at ministeren ikke vil forholde sig til den konkrete sag, så jeg er også nødt til at spørge lidt abstrakt her.

Hvad er ministerens holdning til, hvis der i en sag, der kører for et ankenævn, er en personlig kontakt mellem en medarbejder i skattevæsenet og et ankenævnsm medlem med henblik på at give en vejledning i, hvordan vedkommende skattemedarbejder synes at sagen skal afgøres? Hvad er ministerens holdning til, at der foregår sådan en personlig kontakt?

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Ministeren.

Kl. 15:31

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Jeg synes jo stadig væk, at jeg indledningsvis har svaret på det, også i forbindelse med et opfølgende spørgsmål: Man skal selvfølgelig ikke kunne afvise at behandle en klage med den begrundelse, som er anført i det konkrete tilfælde, altså at det vil være en hvepserede på grund af arbejds- og sagsmængden. Det synes jeg er blevet slået ret tydeligt fast.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Hr. Preben Bang Henriksen.

Kl. 15:32

Preben Bang Henriksen (V):

Det var ikke det, jeg spurgte om – undskyld at jeg har udtrykt mig forkert. Det drejer sig mere om, hvad ministerens holdning er til, at der er en direkte kontakt fra en skattemedarbejder til et ankenævnsm medlem med henblik på en vejledning i, hvordan skattemedarbejderen mener at ankenævnet skal afgøre sagen.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Ministeren.

Kl. 15:32

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Jeg vil stadig væk sige, at jeg selvfølgelig ikke kan forholde mig til den konkrete situation, der beskrives, men jeg synes også, jeg har slået meget klart fast, at den tilgang, der er blevet brugt her, altså ikke er måden, man gør det på.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så er det medspørgeren igen.

Kl. 15:32

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg vil så bare for sidste gang prøve at få et svar. Det er jo ikke et spørgsmål om, hvorvidt ministeren synes, det ikke er i orden at komme med en henstilling til noget, fordi det er uoverskueligt arbejdsmæssigt. Spørgsmålet er jo, om det set med ministerens øjne er retssikkerhedsmæssigt i orden, at der i det hele taget er den kontakt, at der kommer en melding fra SKAT om, hvordan man gerne ser sagen afgjort. Mener ministeren, at den måde, det kører på, er helt legitim?

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Ministeren.

Kl. 15:33

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Altså, det spørgeren spørger ind til, er jo denne konkrete sag, og jeg må igen sige, at jeg ikke kan forholde mig til det, den her konkrete sag handler om. Det fremgik også klart i det tidligere spørgsmål, at spørgerne ikke kender forskel på materielle sager og genoptagelses-sager, og alene det, at spørgerne ikke har styr på forskellen mellem de to ret basale sagstyper, afspejler jo, at det nok ikke er den bedst tænkelige debatform at vælge at spørge ind til konkrete sager.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Jeg siger tak til hr. Torsten Schack Pedersen.

Skatteministeren bliver her lidt endnu, for spørgsmål nr. 20 er også til skatteministeren, og det er af hr. Claus Hjort Frederiksen fra Venstre.

Kl. 15:34

Spm. nr. S 253

20) Til skatteministeren af:

Claus Hjort Frederiksen (V):

Er det i overensstemmelse med ministerens opfattelse af god retssikkerhed, at man i SKAT kan påberåbe sig tavshedspligt om en ændring af ligningsvejledningen i en konkret sag, når man ved, at ændringen også har betydning for andre skatteydere?

Skriftlig begrundelse

Når skattevæsenet træffer en negativ beslutning for en skatteyder, så vil skatteyderen kunne klage over afgørelsen. Hvis SKAT træffer en positiv beslutning for en borger – altså giver borgeren medhold i, at der ikke skal betales skat – så klager borgeren naturligvis ikke. Når den positive beslutning for den konkrete skatteyder derudover belægges med tavshedspligt, så rejser det spørgsmålet om, hvordan andre skatteydere i samme situation får at vide, at der er gennemført en praksisændring. En minister har tilsynspligt med varetagelsen af opgaverne i sit embedsværk. Det gælder også, når SKAT konkret har belagt en afgørelse med tavshedspligt. Det vil derfor være relevant at høre, hvordan ministeren forvalter sin tilsynspligt i sager omgærdet af tavshedspligt.

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Værsgo.

Kl. 15:34

Claus Hjort Frederiksen (V):

Tak, hr. formand. Er det i overensstemmelse med ministerens opfattelse af god retssikkerhed, at man i SKAT kan påberåbe sig tavshedspligt om en ændring af ligningsvejledningen i en sag, når man ved, at ændringen også har betydning for andre skatteydere?

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 15:34

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Skattemyndighederne er under ansvar efter straffeloven omfattet af en særlig og ubetinget tavshedspligt. Det betyder, at SKAT's medarbejdere ikke må sende afgørelser, der indeholder fortrolige oplysninger om konkrete personer, rundt i organisationen.

Der skal imidlertid ikke herske tvivl om, at der skal være fuld åbenhed om SKAT's administrationsgrundlag, herunder SKAT's praksisændringer, som skal være fuldt tilgængelige for alle. Hvis

SKAT således vurderer, at f.eks. en dom eller en anden afgørelse er principiel, og at den derfor har betydning for SKAT's praksis, så vil den blive gjort offentligt tilgængelig ved udsendelse af et styresignal, som offentliggøres og efterfølgende indarbejdes i den juridiske vejledning.

Det er den juridiske vejledning, som medarbejdere i SKAT skal lægge til grund for deres sagsbehandling. Vejledningen opdateres to gange om året, og det er SKAT's juridiske afdeling, som vurderer, om en dom eller en anden afgørelse har betydning for SKAT's praksis, og om der derfor skal udsendes styresignal m.v. Den juridiske vejledning sikrer dermed, at der træffes ensartede afgørelser, og den bidrager således til at sikre retssikkerheden.

Kl. 15:35

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 15:35

Claus Hjort Frederiksen (V):

Tak. Det jo lyder som oplæsning af et cirkulære. Lad mig så prøve at forklare: Når skattevæsenet træffer en negativ beslutning for en skatteyder, vil skatteyderen naturligvis klage over afgørelsen. Hvis SKAT derimod træffer en positiv afgørelse for borgeren, altså giver borgeren medhold i, at der ikke skal betales skat, så klager borgeren selvfølgelig ikke, fordi borgeren fik medhold. Men når den positive beslutning for skatteyderen derudover belægges med tavshedspligt, rejser spørgsmålet sig jo helt naturligt, hvordan andre skatteydere i samme situation får at vide, at der er gennemført en praksisændring.

Det, jeg spørger til, er ministerens tilsynspligt med varetagelsen af hans embedsområde, og det gælder jo også, om man har tilsynspligten, når SKAT konkret har belagt en afgørelse med tavshedspligt. Derfor vil det være relevant at høre, hvordan ministeren forvalter sin tilsynspligt i sager, hvor der er dekretet tavshedspligt. Altså, hvordan sikrer man efter ministerens opfattelse, at retssikkerheden for andre borgere, som er i samme situation, men som ikke får kendskab til beslutningen, varetages ordentligt?

Det er jo sådan set det, der er det helt centrale, og jeg behøver ikke et svar ved oplæsning af en eller anden vejledning fra SKAT til medarbejderne. Det er rent konkret: Når man belægger det med tavshedspligt og dobbelt tavshedspligt, så ikke engang medarbejdere i det samme hus får at vide, at praksis er ændret i forhold til ligningsvejledningen, hvordan forvalter ministeren så sin tilsynspligt?

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 15:37

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Det vil jeg da meget gerne svare på. Det er nemlig sådan, at jeg som minister har en overordnet tilsynsforpligtelse i forhold til ministeriets institutioner. Min overordnede tilsynsopgave er indrettet sådan, at den bl.a. baserer sig på behandlingen af rapporter fra intern revision, instrukser, resultatkontrakter, årsrapporter, faste styringsfora og løbende dialog.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 15:37

Claus Hjort Frederiksen (V):

Så lad mig prøve at spørge på en anden måde, for ministeren taler jo som et omvarende cirkulære: Synes ministeren, det er i orden, at man i en sag ændrer praksis i forhold til ligningsvejledningen, be-

lægger beslutningen med tavshedspligt, og at indholdet først kommer frem 2 år efter, når man ved, at der er andre skatteydere i samme situation, der er idømt skattepligt, ja sågar fængsel?

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Ministeren.

Kl. 15:38

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Nu er det jo sådan, at jeg generelt ikke forholder mig til konkrete sager, men jeg ved udmærket godt, at hr. Claus Hjort Frederiksen meget gerne vil forholde sig til en konkret sag, som der bl.a. har været foretaget hesteforespørgsel om her i Folketingssalen i 2013 – der har været afholdt samråd, og efterfølgende er der blevet svaret på 28 spørgsmål. Og for alle de tings vedkommende må man bare konstatere, at den præmis, som hr. Claus Hjort Frederiksen lægger til grund for den pågældende sag, jo grundlæggende er en forkert præmis. Og hvis hr. Claus Hjort Frederiksen ønsker at sætte sig grundigt ind i den korrekte udlægning af sagerne, kan jeg oplyse, at så sent som i fredags fremlagde Skatteministeriet på vores hjemmeside en fornyet gennemgang af den pågældende sag, som hr. Claus Hjort Frederiksen har taget fejl i. Jeg anbefaler ham at gå ind på vores hjemmeside og læse det grundigt igennem.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Hr. Claus Hjort Frederiksen.

Kl. 15:39

Claus Hjort Frederiksen (V):

Jamen jeg må udtrykke mig meget dårligt. Jeg udtaler mig ikke om en konkret sag. Det kan være, at skatteministerens tanker opererer på en anden måde. Men jeg udtrykker mig åbenbart uklart.

Er det efter ministerens mening i orden at ændre praksis i forhold til ligningsvejledningen, belægge beslutningen med tavshedspligt, så resultatet bliver forskellig behandling af skatteydere i samme situation? Det kan vel for pokker besvares med et ja eller et nej. Og hvis svaret er, at borgerne i ens situationer skal behandles ens, hvad vil ministeren så gøre for at sikre, at det lige behandles lige? Hvordan vil ministeren sikre det?

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Ministeren.

Kl. 15:39

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Jeg gennemgik jo allerede indledningsvis, hvordan det er sådan, at hvis der er afgørelser, som ændres, skal der udstedes nye styringssignaler. Jeg ved jo udmærket godt, at hr. Claus Hjort Frederiksen tænker på en bestemt sag, hvor jeg også udmærket godt er klar over, at der er en forskellig opfattelse af, hvad der er sagens rette fremgang. Og derfor anmoder jeg sådan set blot om, at man kigger på de tidligere gennemgange, der har været af sagen, hvor man har fået en klar fremlæggelse af den, og ikke mindst på den gennemgang, som findes på Skatteministeriets hjemmeside, og som bl.a. er inspireret af en artikel, som hr. Claus Hjort Frederiksen tog del i sidste uge.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Så har vi færdigbehandlet spørgsmål nr. 20. Jeg siger tak til hr. Claus Hjort Frederiksen.

Vi har kun et spørgsmål tilbage, nemlig spørgsmål 21, her i spørgetiden, men det er også til skatteministeren, og så er det hr. Jakob Engel-Schmidt fra Venstre, der stiller spørgsmål.

Spm. nr. S 257

21) Til skatteministeren af:

Jakob Engel-Schmidt (V):

I en undersøgelse fra Dansk Iværksætter Forening angiver 40 pct. af de adspurgte, at deres største daglige udfordring er spørgsmålet om skat og moms – mener ministeren, at det er acceptabelt, at en så stor andel af nystartede virksomheder oplever, at SKAT står i vejen for vækst og jobskabelse?

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Værsgo.

Kl. 15:40

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak for det. Jeg har glædet mig til at spørge ministeren om følgende:

I en undersøgelse fra Dansk Iværksætter Forening angiver 40 pct. af de adspurgte, at deres største daglige udfordring er spørgsmålet om skat og moms. Mener ministeren, at det er acceptabelt, at en så stor andel af de nystartede virksomheder oplever, at SKAT står i vejen for vækst og jobskabelse?

Kl. 15:41

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Ministeren.

Kl. 15:41

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Først og fremmest vil jeg sige tak for spørgsmålet. Ligesom spørgeren er jeg selvfølgelig meget optaget af og interesseret i netop iværksætterområdet, hvilket jeg også tror at spørgeren er bekendt med.

Mig bekendt er det 41,82 pct., som svarer det pågældende. Det gør ikke sagen mindre afgørende, men ikke desto mindre vil jeg gerne slå fast, at jeg selvfølgelig er glad for og stolt over, at Danmark – netop fordi vi er meget optaget af, hvordan vi forbedrer forholdene for iværksættere – er førende i EU i Verdensbankens Ease of Doing Business-undersøgelse.

Men det skal tages alvorligt, når skatte- og momsspørgsmål ifølge den undersøgelse fra Dansk Iværksætter Forening, som spørgeren også refererer til, opleves som en udfordring for iværksætterne.

Jeg er allerede bekendt med problemstillingen og undersøgelsen, og netop derfor og med afsæt i det har jeg valgt at starte en debat op om det at være iværksætter og det at betale skat i Danmark og ikke mindst om, hvordan vi kan sikre, at skatten bliver noget, der er til at forstå for alle, høj som lav og altså også for iværksætterne.

For en del af udfordringen kan selvfølgelig også bestå i at forstå og sætte sig ind i de regelsæt, som nu engang er på området – det er jeg udmærket klar over.

Så vi skal se indad, og det er nok ikke helt tilfældet i dag, for at sige det, som det er. Skat kan nemlig være kompliceret, og vi skal hele tiden finde på nye måder at være opmærksomme på at give iværksætterne en hjælpende hånd.

Jeg har dog noteret mig, at iværksætterne udtrykker tilfredshed med SKAT's informationsmøder. Det tyder på, at vi allerede er på vej i den rigtige retning, og at det er et spor, som vi skal fortsætte ad. Målsætningen er derfor klar, nemlig at det skal være lettere at være iværksætter i Danmark.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Per Clausen):
Værsgo.

Kl. 15:43

Jakob Engel-Schmidt (V):

Tak til ministeren. Det lyder jo, som om vi kan finde noget fælles fodslag i dialogen. Når jeg spørger, er det jo, fordi det nok for de fleste danskere vil komme som en overraskelse, at nystartede virksomheder angiver etatens, altså SKATs, embedsmænd og deres virke som den største forhindring for vækst.

Man skulle jo ellers tro, at det var hård konkurrence fra udlandet, lønpres, problemer med at skaffe likviditet, som er nogle af de ting, vi normalt hører. Men en af de største udfordringer er simpelt hen, at man i huset SKAT driver et regime, hvor man pålægger folk rykkergebyrer, første gang man mener at de har gjort noget forkert – ens nidkærhed over for petitesser er stor.

Fra politisk hold er der fra regeringens side jo blevet sagt, i hvert fald før valgkampen var overstået, at man ville gå på jagt efter de multinationale skatteål. Nu er hr. Benny Engelbrecht blevet skatteminister, og det første, jeg hører skatteministeren sige, er, at vi skal ramme de små iværksættere med den store skattehammer. Jeg kan egentlig godt forstå, hvis der sidder rigtig mange iværksættere, som føler, at de bliver behandlet mindre godt, end man kunne forvente af SKAT.

Ministeren og jeg har jo begge en fortid som ansvarlige i mindre virksomheder, og jeg har også oplevet direkte uforskammet, ubehagelig og meget lidt konstruktiv dialog med SKAT i de virksomheder, jeg har været involveret i.

Mener ministeren, at SKAT er serviceminded nok over for landets iværksættere? Mener ministeren, det er rimeligt, at man pålægger opstartsvirksomheder rykkergebyrer for endog meget små sager på et tidspunkt, hvor en sådan virksomheds likviditet og administrative overskud ofte er markant mindre end de store selskabers? Og mener ministeren ikke, det er overraskende, at der er så mange, der angiver, at SKAT er den største udfordring for vækst? Det er tre klare spørgsmål til ministeren.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Så er det skatteministeren.

Kl. 15:44

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Jeg vil da godt lige indlede med at rette en misforståelse. Jeg kan godt forstå, at spørgeren kommer ind på det, for mange af dem, der har læst Berlingskes artikel, er blevet forledt til at tro, at jeg ligesom skulle gå specielt efter iværksættere, og det er ikke tilfældet. Tværtimod er hele min mission netop at sørge for at gøre det så let som muligt og at undgå, at der sker fejl.

Derimod spurgte Berlingskes journalister meget ind til, hvad der så sker med de få, der bevidst snyder – og der var det ikke dem, der sagde det med de få; det gjorde jeg. Og der skal der ikke være nogen tvivl om – det tror jeg heller ikke spørgeren er uenig med mig i – at hvis der er nogle få, som bevidst starter virksomhed op alene med det formål at snyde, så kan vi heller ikke acceptere det. Det er klart.

Men for den meget store og brede del af nye iværksættere handler det derimod mere om dialogen, og der er min tilgang altså, at vi skal have en så god dialog med iværksætterne som muligt.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 15:45

Jakob Engel-Schmidt (V):

Jamen ministeren og jeg kan hurtigt blive enige om, at mennesker af Stein Baggers støbning selvfølgelig ikke har noget at gøre i dansk

erhvervsliv, og at de skal straffes og slås ned på, hvor man finder dem. Men jeg kunne nu alligevel godt tænke mig, at ministeren svarede på i hvert fald de to spørgsmål, vi så ikke nåede at komme ind på i taletiden.

Kunne ministeren ikke forestille sig at stille sig på borgernes side i stedet for på systemets side, og som noget af det første pålægge sit system at fjerne rykkergebyrer på meget små sager til de mindste virksomheder, i anerkendelse af at de har færre ressourcer til rådhed, og så i øvrigt måske også tage en generel snak med sit system om den tone og den måde, man behandler de mindste dele af dansk erhvervsliv på? Når vi spørger vismændene, siger de jo trods alt, det er der, en væsentlig del af de nye jobs kommer fra.

Kl. 15:46

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 15:46

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Det, jeg selv gør, er at indlede en dialog. Jeg starter en iværksættertur, hvor jeg har tænkt mig at tage rundt og lytte til, hvad der er af konkrete udfordringer. Bl.a. tager jeg selv med til nogle af de opstartsmøder, som SKAT holder, og der vil jeg gerne understrege, at det altså ikke er for at stille mig foran og komme med de gode råd. Det er derimod for at sætte mig ned på bageste række og lytte til, hvad der rent faktisk sker på de her informationsmøder, og bagefter også lytte til de konkrete iværksættere, der så er til stede, for at fornemme, om de har fået den nødvendige information, og om der er andre ting.

For jeg er meget optaget af, at der er et behov for, at vi bliver bedre til den her kommunikation. Det er jeg for så vidt også enig med spørgeren i. Er der så nogle konkrete initiativer, som vi kan tage bagefter, så er jeg meget lyttende i forhold til ideer, der kommer ind.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Hr. Jakob Engel-Schmidt.

Kl. 15:47

Jakob Engel-Schmidt (V):

Det tager jeg som en positiv tilkendegivelse fra ministeren, og jeg håber selvfølgelig, at ministeren møder rigtig mange gode eksempler på sin tur rundt i det danske iværksætermiljø. Jeg har et helt katalog liggende over mindre virksomheder, hvis oplevelser af servicen hos SKAT jo nærmest kan sidestilles med en tur igennem rædslernes hus i en forlystelsespark. Det er ikke køn læsning, man bliver udsat for.

Min opfordring til ministeren skal være for en gangs skyld som politiker at stille sig på kundens side, altså stille sig på virksomhedens side og udfordre systemets måde at tænke service på, og også tænke over, hvordan man behandler de nye virksomheder.

Det er ikke, fordi jeg politisk er ude efter ministeren. Ministeren og jeg deler en dybfølt interesse for de nyeste virksomheder, og derfor synes jeg, det er så vigtigt, at ministeren bliver opmærksom på de store problemer, som SKAT volder for vores mindste erhvervsdrivende.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Ministeren.

Kl. 15:48

Skatteministeren (Benny Engelbrecht):

Derfor vil jeg sådan set også gerne fremhæve nogle af de tiltag, som vi har lavet. Et af tiltagene, nemlig NemVirksomhed, er blevet til på baggrund af en bred politisk aftale, som også partiet Venstre jo har

del i, og som netop skal gøre det meget lettere at starte og drive virksomhed, fordi kommunikationen bliver langt lettere.

Et andet tiltag, som SKAT har på tegnebrættet i øjeblikket, er en mulig mobilløsning til indberetning af moms, sådan at virksomhederne nemt og hurtigt kan indberette moms via deres smartphone. Så på den måde er vi altså i gang med forskellige tiltag.

Jeg har allerede nu nået at få talt med iværksættere, og de har nævnt eksempler og peget på forskellige funktionaliteter på SKATs hjemmeside, som de mener også kan gøre deres liv lettere.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Jeg siger tak til hr. Jakob Engel-Schmidt og tak til skatteministeren.

Det her var det sidste spørgsmål i dag, så derfor kan jeg sige, at spørgetiden er afsluttet.

Kl. 15:49

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Per Clausen):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 13. november 2014, kl. 10.00.

Jeg kan henvise til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:49).
